

pÚvodní kresba / **Vladimír Jiránek** * Téma / **2018 - 50 let od přepadení Československa** * Výročí / „Špalíčky“ **Vladimíra Renčina**; „Tanky“ **Oldřicha Jelínka** * Reportáž / **Koštýř** ze **Satyrykonu** * Z

e-GAG

domova / **Jiránek, Dostál, Barták, Simon, Fefík, Setíkovský, Slíva, Plotěná; Unhošť** * Časopisy / **Nebelspalter, Mediažurnál, BUMerang, Sorry** * Náš tip / Výstava **1968** v Londýně * Ze světa / **Francie, Rakousko, Bulharsko; Slovensko; Polsko** * Velikán / **Sempé** * Archiv / MŽ: Autoři **Pražského jara** * 2x / **Bernie Bouton** * O humoru / **Z tisku** * Mistři pláten / **Linek + 3** * Retro / **St. Holý** - 20 let * Kniha / **„Napínávací doba“** * **Kalendárium** * **Z** (anglické) pošty * Výsledky / **Čína, Chorvatsko, Maroko, Srbsko,**

Rumunsko, Turecko, Německo, Ukrajina, Itálie, Írán * **Propozice** / **Peru, Azerbajdžan, Írán, Chorvatsko** aj.

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2018 / 8

16. ročník

Kresby: **ALVES, BARTÁK, BOLIGAN, BONDAROWICZ, BOUTON, BREINBAUER, DEANGELIS, DIVANDARI, GLIWA, GRONDZIEL, HAŘÁK, HAJNOS, HALLER, HANIANSARI, HOLÝ, JANOWSKI, JELÍNEK, JENSEN, JIRÁNEK, KANTOREK, KARCHAI, KOTRHA, KRZYSTOF, KUSTOVSKIJ, LINEK, MAKAL, MALÁK, MATUŠKA, MOTYČKA, O-SEKOER, PAVLÍK, PLOTĚNÁ, PUNTARIČ, QUIANG, RATSCHILLER, RENČÍN, SANCHIZ, SEMPÉ, SERGEJEV, SETÍK, SCHMIDT, SIMON, SZUMOWSKI, TEICHMANN, THULKE, TOMASCHOFF, VICO, VORONCOV, WEISS, ZAK** ^{AJ}

pÚvodní kresba / **Jiránek: 1968 (před 50 lety) v Mladém světě**

Téma / **Padesát let tomu... 21. srpen 68**

Hodně se toho za tu dobu změnilo, nejen náš věk. Jen někdy trochu jinak, než jsme čekali a často dokonce tak, jak jsme to opravdu nečekali. Změnilo se prostě jen to, co přinesl tok času. Autor vtipu, prvního skutečného českého stripu „tak, jak má vypadat“, už není mezi námi. Ani ten strip v normalizovaném Mladém světě moc dlouho nevydržel - a manželství? Ani žena Lena z titulku to s autorem dlouho nevydržela...

Co ovšem nebylo pouhým vtipem, byly ty ruské tanky, které přijely a byly mnohem větší než ten na obrázku. Dorazily ve větším počtu a také s hroznějšími následky nejen pro svobodnou karikaturu a autory kresleného humoru vůbec...

Když to koncem roku 1989 konečně prasklo (to oslavíme až za rok) ukazovala se před námi krásná budoucnost s prezidentem kalibru zakladatele státu TGM, s běžnými návštěvami prezidentů USA a brzy také zřízením rezervace na chráněném území NATO. **Jenže...**

(Pokračování na příští stránce)

Nejen Putinovy námezdné síly organizující u nás protesty "proti radaru", který nás už dávno mohl chránit před Rusy i atomovým Iránem. Také neuvěřitelná účast komunistů všude... Nikoliv na omluvných manifestacích za nesčíslná příkoří na lidech a škody napáchané na našem majetku, národním hospodářství - nýbrž drze vydírající v parlamentu! A na Hradě člověk obklopený poskoky ruského agresora a čínského despoty. Uf. O trapné vládě, před níž zrovna leží připomenutí 50. výročí východní agrese do západně cítícího státu, ani nemluvě.

Když připustíme, že to všechno si zpískali naši obyvatelé sami svými hlasy ve volbách, je bolehlav o to silnější. A tak se můžeme utěšovat jen tím, že není všem dnům konec a že mladší generaci dojde co nejdřív, že tohle teda ne.

Z toho, co tu zbylo, je obecně nejcennější možnost svobodného názoru. A nám konkrétně ještě zůstává možnost tvorby chytré karikatury. Tedy - pokud víme o tom, kam ji umístit.

Dějiny se prý pořád opakují. A tak si musíme stále připomínat, že ani tiché posezení v azylu domova nevylučuje, že se k nám nevrátí ten Vládův tančík.

(Ivan Hanousek)

Kresba z "prvního pookupačního" *Dikobrazu*. Dušan Motyčka ji signoval 22. 8. 68. V redakci přežil!

BIL'AK PADL — BREŽŇĚVOVI DO NÁRUČE

MÁME PĚT ÚHLAVNÍCH NEPŘÁTEL!

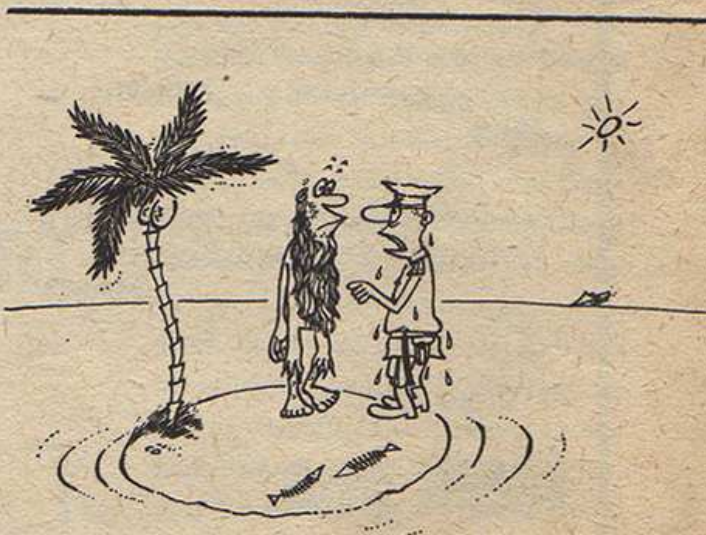
Jedna salva do Národního musea -
další rána válečným štváčům!

OHLASY PÍSNÍ ČESKÝCH

Já do lesa nepojedu,
já do lesa nepůjdu,
kdyby na mě „bratr“ přišel,
on by mě vzal
hodinky, tranzistor, atd.
o sekeře nemluvě.

Žádnej neví, kde jsou
Domažlice,
žádnej neví, kde je Hradec,
ptej se nás německy, rusky
i maďarsky,
žádnej nevíme nic vůbec.

Měla jsem tranzistor,
už nemám nič,
vzal mi ho VoloděVolodovič.

Měla jsem milého novináře,
teď mi ho zavřeli do žaláře. „Tak kde tady máte ty kontrarevoluční živly?!“

Jedna stránka z okupovaného (svobodného) srpnového Dikobrazu. Ale nebojte; však my si toho autora kresby bez podpisu určitě zjistíme!

Kreslíři Mediažurnálu: Satira z roku 1968

Nechci nijak zlehčovat úlohu kreslené satiry v éře pražského jara (a léta a podzimu) roku 1968. Naopak – měla daleko větší místo v tištěných médiích (tehdy: v hromadných sdělovacích prostředcích). A také až úžasný ohlas a dopad. Vždyť tehdy se na rok a kousek otevřelo okno umožňující vystřelit šípky aktuálního humoru tam, kam to bylo třeba.

● Ivan Hanousek

Ale musím zlehčit, tedy spíš ulehčit dnešním čtenářům-divákům její pochopení. Ujasnit smysl vtipu a snad i připomenout atmosféru a výrazivo tehdejší politické scény. Představit tak i několik autorů dobových kreseb. Vždyť už si „medi“ – až na Jana Vyčítala – v karikaturistickém ráji plném nosatých panáčků.

Vysvětlovat kreslený vtip je něco strašného (tím ho zabijete) a ve slušném prostředí i ne-slušného. Jenže v černobílém světě tehdy zavedených novinových frází a politických funkcí či orgánů se dnešní publikum už těžko může orientovat. Spočítal jsem, že ani dnešní šedesátník prostě nemohl mít příležitost si zmíněnou dobu s námi plně prožít. Tady je výsledek...

Abychom dodrželi letošní „osmičkovou“ výročí: Narodil-li se občan v roce 1958, pak mu bylo při pražském jaru deset a v roce 2018 dosáhl šedesáti let. Samozřejmě se kdekdo mohl při dospívání setkávat s následnými dozvuky, jistě něco slyšel od rodičů a něco jiného zase ve škole. A není vyloučeno, že se doma opatrovala zvláštní srpnová „svobodná vydání“ různých časopisů. Vždyť moji rodiče měli pečlivě uschovány předválečné rozměrné noviny s černým orámováním a s iniciálami TGM na titulní straně... Má vnoučata snad jednou objeví pár výtisků novin, kde jsem osobně sázel k svým článkům titulky...

V srpnu 1968 mi to opravdu nepřípadalo jako výhoda; na samém startu novinářské kariéry (končil jsem 4. ročník Fakulty sociálních věd a publicistiky UK) místo práce v progresivní redakci být přidružen vojenským pučem. Ale teď je z toho přímo luxusní zboží! Kdo může vzpomínat, jak brzy po ránu na vlastní oči sledoval Na Poříčí přjezd hřmotících tanků, obsazení redakce Rudého práva samopalníky, rozmístění kulometníků po okolních střechách, následné vyvedení šéfredaktora, jeho nacpání do obrněného transportéru a rychlý odjezd na neznámé místo?

Jenže to, co jsem cítil při pohledu z protějšího chodníku, nelze z takového popisu bez vysvětlujících vět vůbec pochopit. Agresory nebyli Američani, jak nás učili, ale Rusové. Soudruha Oldřicha Švestku neodvezli vojáci do vězení, ale za ochranný plot sovětské ambasády... Pražské jaro skončilo 21. srpna 1968, i když my v redakcích, tiskárnách i na ulicích jsme usilovně pracovali ještě týden, než se vše definitivně zhroutilo po návratu našich zdecimovaných „progresivních sil“ z Moskvy.

Kreslené vtipy, dosud jen střídmě podporující nový směr komunistické politiky, a ještě

pořád nezvyklé na absenci cenzury, rázem ztratily dosavadní ostych. Karikatury získaly náhle „západní“ – tedy mezinárodní – charakter, pokud jde o styl kresby i přístup k tematice. Hlavními zdroji informací v té době byly Československý rozhlas a Československá televize, ale karikaturisté působili samozřejmě i v denících a v týdenících... Ti nejlepší kreslili už od jara aktuální satiru pro Literární listy (a Listy), pro Mladý svět a do prestižního Reportéra, do Studenta, do MY 68 (a MY 69), ale také do sobotních příloh deníků; a v tomto pro karikaturu „požehnaném“ roce prorazili i na stránky Dikobrazu a do od podzimu 1968 nových titulů Zítřek a Svět práce.

Do 2. letošního čísla Mediažurnálu jsme vybrali z archívu vtipy pokud možno ty nejzajímavější z hlediska srozumitelnosti. Současně se snahou o zveřejnění vtipů od tehdy nejznámějších a též nejlepších autorů. Lidák, Jiránek, Vyčítal, Jelínek, Kalousek, Malák, Steiger, Kantorek a řada dalších se zprvu pozitivně vyjadřovali k „nástupu progresivních sil“, k „obrodnému procesu“ a k „demokratizaci“. Ale pak naopak negativně k okupaci, návratu „konzervativců“ a následné „abnormalizaci“ (úředně ovšem nazývané „normalizací“ či „konsolidací“) poměrů pod vedením „promoskevske“ a „husákovskobilakovské“ komunistické strany. Popravdě přiznáváme, že z posrpnových kreseb se vybíralo snáze.

S výjimkou Malákovy portréty *Dubčka* vynecháváme vtipy s konkrétními politiky té doby a preferujeme ty kresby, které se týkaly tisku, televize a rozhlasu.

Takže jen letmo k některým z nich: slavil se *Den tisku* (a významovali se ti režimu nejdodanější soudruzi). Při výpadku vysílání se na obrazovce objevoval nápis *Porucha není ve vašem přijímači; státní Československá tisková kancelář (ČTK) byla před rokem 1968 základním sítem cenzury. Tatarská stanice z jednoho vtipu se ve skutečnosti nazývala „Vltava“ a okupanti*

jejím prostřednictvím minili zdejší obyvatele vychovávat. Jenže jejich čeština byla spíš zábavná a pro karikaturistu znamenala hody. Snaha polednového vedení strany budovat *socialismus s lidskou tvář* v srpnu skončila jako *němá tvář* v jednom z vtipů. Vyčítal si zase rád pohrával s dobovými výrazy pro média jako byly *živly* nebo *masové sdělovací prostředky*.

Kreslený humor však z novin postupně mizel. Nejprve ubylo autorů, když se do zahraničí vydali třeba Kantorek, Steiger, Trinkewitz, Štěpán, Kandler... Pak ubylo i časopisů, jako Student, Listy, Reportér, MY 69, Junák...

A v těch, které dál vycházely, ubylo původních redaktorů i prostoru pro kritické materiály. Mezi nimi byl kreslený humor bohužel na viditelném prvním místě. Vznikl úřad pro dohled nad tiskem, který už nevyhazoval jednotlivé příspěvky, ale rovnou odpovědné redaktory. A soudruzi také zakazovali autory – Miroslavem Lidákem (zjara 1968 u soudu rehabilitovaným), publikujícím též pod pseudonymem *Hadák*, počínaje. Brněnský Zábranský ještě jistý čas kreslil pro slovenský *Roháč*, ale pak přeselel na obrazy. Ti mladší – jako Jiránek či Renčín se protloukali, jak se dalo, Vyčítal se uživil muzikou – a nakonec se dočkali devadesátých let a v té době úspěšné exploze kresleného humoru na stránkách periodik. Lidák, asi jediný tuzemský karikaturista klasického střihu, se však této úžasné příležitosti už nedožil.

Dnes se často celá dlouhá existence výtvarného humoru v tisku zjednodušuje do podoby historie týdeníku *Dikobraz*. Ten však byl málem od počátku pod nejpřísnějším dohledem – přímo ve vydavatelství ÚV KSČ. A proto velmi přesně odráží jednotlivé „ledové doby“ i „oteplování“. Na *Dikobraz* je proto třeba se dívat nikoliv jako na jeden časopis, ale uvědomit si, že tento týdeník měl postupně různé podoby, různá vedení a různé autory. A tedy i různou úroveň. Byly to vlastně různé časopisy, jen se stejným tradičním názvem a vydavatelem. V roce 1968 měl *Dikobraz* tu „lepší“ podobu, bral každého dobrého autora. I ty, co zrovna dříve nemusel... A po roce 1970 už zase nesměl.

Novým titulem o pražském jaru, nejen z hlediska novinářů, je publikace *Osmašedesátý očima tří generací*, která by měla péči Klubu novinářů Pražského jara Syndikátu novinářů ČR vyjít letos v srpnu a která se velmi důkladně a z různých pohledů tehdejšími událostmi zabývá. Nechybí v ní ani podrobnější záběr, pokud jde o dobový český kreslený humor a politickou satiru. Navíc přináší obrazovou přílohu, která rozšiřuje dnešní dokumentaci v *Mediažurnálu* o další obrázky i od jiných karikaturistů.

Kresba Pavel Kantorek

Kresba: **Pavel Kantorek**

Unikátní výtisk **Literárních listů** (LL = následník LN, předskokan L) vyšel týden po ruské invazi. Vedle tří tanků **Oldřicha Jelínka** v něm byly texty od špičky naší literatury: Karola Sídona, Jana Procházky, Jana Otčenáška, Jana Drdy, Antonína Brouska a Miloše Macourka...

Bylo to na zadní straně týdeníku **Mladý svět** a autorem "nových" národních písní byl mladý, ale už populární královéhradecký kreslíř **Vladimír Renčín**. Věnoval se tehdy aktuální politické situaci za svérázného použití textů klasických národních písniček, které jakožto pilný čtenář a častý návštěvník knihkupectví i antikvariátů dobře znal. Jejich umístění místo "klasických" vtipů bylo svým způsobem převratné - ale s podezřením, že by mohl nový a nepřilíš

skrytý smysl těchto příspěvků (bylo jich víc než tu představujeme) napomoci i v úsilí "kontra-revolucionářů" o převrat v okupované zemi, byly brzy příkazem "shora" redakci časopisu vydávaného ÚV ČSM (SSM) zakázány. I když - dnešní terminologií - byly Renčínovy Špalíčky spíše "soft" než "hard". Přestože i Vladimír si svého času dovoloval více. Viz **kresba dole**, kterou jsme již v e-GAGu před časem publikovali (a již si soudruzi dobře pamatovali). (R)

Reportáž / Satyrykon očima přímého svědka

A ne jen tak nějakého. Jiří Košťtýř přijel do polské Legnice na pozvání pořadatelů mezinárodního *Satyrykonu*, aby zde převzal jednu z cen tradiční soutěže mistrů kresleného humoru. Obdržel ji (**viz obr. vedle!**) v záři reflektorů na pódiu za jednu ze čtyř zaslaných prací (**vtip znáte z GAGu** a vidíte ho i s autorem na výstavě **vpravo dole!**).

A plastika měla podobu kraba, který má místo hlavy ocelové kreslící perko (**viz obr. vlevo dole!**)

Prozradíme, že si velice vážíme toho, že jsme ho přesvědčili, jak důležité je rozdělit se s čtenáři GAGu (hlavně se svými kolegy) o takový zážitek i slovy. Tedy nejen snímky, k nimž má (jako FAMU-ák) přirozeně blíže. Nyní tedy můžete popatřit na skoro polovinu z fotek, co nám poslal a co byly pořízeny přímo na místě činu. Na horní fotce je dokonce důležitý důkaz - kromě trofeje v jedné ruce třímá ve druhé také okrasný diplom. Ten se mu totiž podařilo hned po ceremoniálu ztratit a organizátoři málem museli zažádat Varšavu o jeho duplikát. Diplom se nakonec našel a tak vše dobře

dopadlo. Ale nyní už dejme slovo oceněnému Košťtýřovi, jenž teď uvádí, že...

... slavnostnímu předání cen na hlavním pódiu na náměstí, předcházela jako obvykle průvod městem s neodmyslitelnými kašpárkovskými čepicemi a s malou pauzou u symbolu Satyrykonu kašpara Filipa (**viz obr. nahoře!**).

Vedle skvělého festivalu, plného doprovodných akcí, jsem se měl tak možnost seznámit s řadou zahraničních kolegů. Dokonce jsem se zde potkal a nechal vyfotografovat se švýcarským ilustrátorem a karikaturistou *Oskarem Weissem*, se kterým se už dlouho osobně znám. S ním jsme kdysi společně vystavovali i ve švýcarském Sursee (**viz foto výše vlevo!** O něm

se v tomto čísle dozvíte víc v rubrice "Ze světa" - pozn. red.)!

V den otevření výstavy (**viz obr. vedle**) a ceremoniálu předání cen Satyrykonu 2018, byla ještě dopoledne na legnickém vlakovém nádraží, nově a přirozeně též slavnostně, otevřena tzv. **Stance Kultury**. (**Viz foto výše vpravo!**) Nápaditá galerie, kterou město zřídilo pro cestující, kterým bude nejspíš příjemně krátit dlouhou chvíli při čekání na nepříjemně zpožděné vlaky. V současné době mohou cestující roz-

jímat nad výběrem úspěšných děl z již čtyřicetileté historie legnického Satyrykonu. Z našich autorů zde byla k vidění například kresba od Jirky Slívy. Nakonec zde proběhla i jakási autogramiáda, přítomných autorů letošního ročníku.

Také nemohu opomenout další tradiční zastávku průvodu: na známém místě na chodníku, vedle desítky dalších pamětních desek, byla odhalena nová kovová deska polskému básníkovi, režisérovi a humoristovi *Woiciechu Mlynarskimu*. Pěkný, trochu hollywoodský zvyk. Až na to, že na hollywoodském chodníku slávy mají své hvězdy i žijící celebrity. Tady se vzpomíná pouze na ty, co už tvoří kdesi v jiné dimenzi.

Na náměstí nám předával ceny předseda poroty a prezident Legnicy (starosta) *Tadeus Krzakowski*, a samozřejmě i dlouholetá tvář festivalu - jeho ředitelka *Elżbieta Pietraszko*. Následovala vernisáž vybraných prací v městském Muzeu, pár dalších vernisáží, koncertů a závěrečná after-party, no a byl konec.

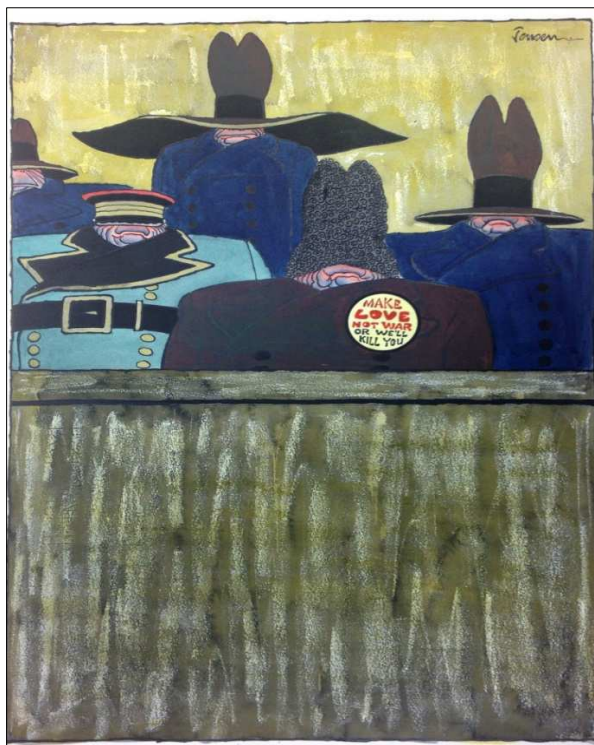
Tolik o návštěvě Legnice Jiří Košťtýř. A abyste si udělali dobrou představu, o jakou událost v polském Městě mědi jde, připojil i dvě široké fotky - nahoře je atmosféra s publikem na ceremoniálu, dole nám Jiří nabízí upomínkový snímek s účastníky a pořadateli...

(Poznámka redakce: snímky, na nichž je k vidění sám autor, nejsou přirozeně jeho dílem, nýbrž fotokousky jeho ženy *Romany Košťtýřové*.)

Náš tip / V Londýně o našem roku 1968

Že v Londýně v Českém centru byla zahájena výstava o Pražském jaru, snad nikoho moc nepřekvapí... ale že to bude výstava českých a britských karikatur především z památné ruské invaze do srdce Evropy? To je skoro šokující! Zde je stručná informace o výstavě s názvem **Miluj, neváľči, nebo tě zabijeme**; **Pražské jaro 1968 v karikaturách**.

MAKE LOVE NOT WAR OR WE'LL KILL YOU... (trocha angličtiny!)

“Uplynulo padesát let od sovětské invaze, která v Československu potlačila Pražské jaro. České centrum Londýn se k událostem ze srpna 1968 vrací skrze tvorbu britských a českých karikaturistů, kteří s - často černým - humorem interpretovali dobovou politiku” - uvádí k exhibici **Tereza Porybná**, vedoucí londýnského střediska.

Výstava po vernisáži v pátek 27. 7. 2018 zve všechny zájemce až **do 2. září 2018**.

Adresa: **Vitrínka Gallery**, Czech Centre London, 30 Kensington Palace Gardens, Londýn, W8 4QY. A ještě otevírací doba galerie: Po-Pá, **10:00 – 18:00** hod.

The exhibition takes its name from a caricature by **John Jensen** which shows five ominous looking generals wearing a badge which belies their outwardly facing stance. It also serves as a celebration of Jensen's work, he sadly passed away during its preparations.

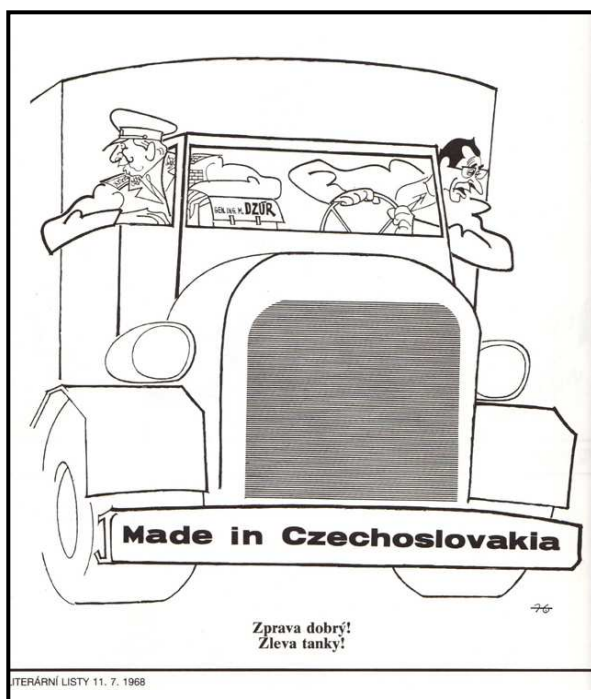
Included are works by other leading British cartoonists such as **Nicholas Garland**, **Leslie Gilbert Illingworth**, **Kenneth Mahood**,

Michael Cummings, **David Myers**, **Jon Jones**, **Stanley Frankin** and **Emmwood (John Musgrave-Jones)** all published in leading UK newspapers such as *The Times*, *The Sunday Telegraph*, *Daily Express* and *Daily Mail* between March and October of 1968.

‘Czech Freedom Special’ by **Leslie Gilbert Illingworth** cleverly **combines two news stories at the time**. Published in the *Daily Mail* on 24th July 1968 it combines Czechoslovak politics and the hijack of an **EI Al Boeing 707 plane taken by Palestinian commandos and flown to Algiers**.

Perhaps an uncanny premonition as the entire **Czechoslovak leadership was later trans-ferred to Moscow** where the so called *Moscow Protocol* was signed on August 27th 1968 and represented an ideological denial of the entire Prague Spring.

Czech cartoons are represented by firm favourites **Jiří Jirásek**, **Jaroslav Malák** and **Miroslav Lidák (Hadák)**. The cartoons on display appeared in special editions of newspapers and magazines such as *Literární noviny*, *Mladý svět* and *Dikobraz*, which readily took advantage of the new press freedom during the Prague Spring.

One of the most famous Czech cartoons **'Made in Czechoslovakia'** by Miroslav Liďák shows *Martin Dzúr*, the Czechoslovak Minister of Defence, and the leader of the Czechoslovak Communist party *Alexander Dubček* driving and arriving at a crossroad. **While Dzúr reports: "It's ok from the right", Dubček says: "Tanks from the left."** Playing with words in which 'right' symbolizes both political position and the western democracies approval of the cartoon Liďák, exhibited a prophetic skill as the cartoon was published on 11 July 1968 in *Literární listy*, one month and ten days prior to the arrival of Soviet tanks on 21 August 1968. The phrase itself has passed into popular usage and become a staple joke on many car journeys.

ZPRAVA DOBRÝ, ZLEVA TANKY... (a taky něco češtiny)

Karikatura je od svého vzniku považovaná za takzvané nezdvořilé umění a samozřejmě pokud se ocitne v nepravých rukou, může se stát i uměním podvratným. Přesně tak na ni bylo nahlíženo i komunistickým režimem před padesáti lety, kdy sovětská invaze potlačila v Československu Pražské jaro. Přesto se ale našli čeští a britští karikaturisté, kteří v tisku na obou stranách železné opony s humorem interpretovali dobovou politiku. České centrum Londýn ve spolupráci s Timem Bensonem z londýnské The Cartoon Picture Gallery pořádá u příležitosti padesátého výročí invaze ve vlastní galerii Vitrínka výstavu celkem 40 děl od 12 britských a českých karikaturistů. Přináší tak unikátní svědectví toho, jak danou událost viděli a vnímali nejen u nás, ale především v Británii.

V létě přesně před padesáti lety vjely sovětské tanky podporované zeměmi Varšavské smlouvy do Prahy a rozdrtily pár opojných měsíců bující politickou svobodu, kterou dnes nazýváme Pražským jarem. Svět se díval, ale přední umělci politické karikatury kreslili, a to na obou stranách železné opony. Pro britský tisk to tehdy bylo velmi důležité téma. Politické události v Československu byly na ostrovech monitorovány a prostřednictvím humoru odsuzováno vměšování do vnitřní politiky země.

"Dramatické události Pražského jara roku 1968 jsou na výstavě zachyceny naprosto ojediněle a srozumitelně. Vůbec poprvé tak můžete na jednom místě vidět publikované originální karikatury jedněch z nejslavnějších britských politických satiriků, jako byli například Illingworth, Emmwood, Cummings nebo Franklin," říká Tim Benson z londýnské The Cartoon Picture Gallery, který je předním odborníkem na politickou karikaturu a editorem Britain's Best Political Cartoons.

Zprava dobrý, zleva tanky...: Pražské jaro 1968 v karikaturách je první výstavou svého druhu využívající soukromých sbírek originálních satirických kreseb z roku 1968. **Více než čtyřicet politických karikatur dvanácti umělců** dokládá, jak hlavní britští i čeští ilustrátoři reagovali na politiku skrze kreslený humor. Výstava poskytuje možnost porovnat nejen grafické styly, ale i vnímání politických událostí na opačných stranách železné opony.

Ústředním motivem výstavy se stala výrazná barevná karikatura významného politického karikaturisty **Johna Jensena** *"Make Love Not War or We'll Kill You"* (*"Miluj, neváleč nebo tě zabijeme"*). Autor v ní interpretoval kultovní slogan 60. let na model sovětské diplomacie. Expozice ale zahrnuje i satirické kresby dalších předních představitelů britské karikatury jako jsou **Nicholas Garland, Leslie Gilbert Illingworth, Kenneth Mahood, Michael Cummings, David Myers, Jon Jones, Stanley Frankin a Emmwood (John Musgrave-Jones).**

Ti všichni publikovali mezi březnem a říjnem 1968 své karikatury v hlavních britských denících, jako například *The Times, The Sunday Telegraph, The Daily Express* nebo *The Daily Mail*.

České karikaturisty zastupují známá jména jako například **Jiří Jirásek, Jaroslav Malák a Miroslav Liďák (Had'ák).** Jejich díla se objevila například v *Literárních listech, Mladém světě* či v časopise *Dikobraz*. Právě známá karikatura **Miroslava Liďáka** otištěná v *Literárních listech* již 11. července 1968 a zobrazující auto na křižovatce, kde spolujezdec, **tehdejší ministr obrany Martin Dzúr hlásí řidiči, Alexandru Dubčekovi: "Zprava dobrý..." a Dubček odpovídá: "Zleva tanky!",** dala i název této výstavě.

Kresby: **Leslie Gilbert Illingworth**©Daily Mail a **Miroslav Liďák**, *Literární listy* 11. 7. 2018

Něco o výstavě je v Týdnu:

https://www.tyden.cz/rubriky/kultura/umeni/londynska-vystava-ukaze-pohled-karikaturistu-na-rok-1968_490230.html

Devět britských karikaturistů kreslilo do novin vtipy k 21. 8. 1968 - a to v roce 1968. Jejich originály jsou k vidění na výstavě. Doplnují je vtipy tří českých autorů z tohoto období... Zde je tučt autorských medailonků v angličtině.

POLITICAL CARTOONISTS FEATURED IN THE EXHIBITION:

John Jensen (b. 1930 - 2018) was the political cartoonist for **The Sunday Times** from 1961 to 1979. His work has appeared in numerous publications and he was a founding member of the British Cartoonists' Association.

Leslie Gilbert Illingworth (b.1902 – 1979) joined the **Daily Mail**, in 1939 where he was chief political cartoonist throughout the Second World War and to which he contributed until 1969

Kenneth Mahood (b.1930) is a political cartoonist, painter and collage artist. In 1966 Mahood became the first ever political cartoonist on **The Times**, a position he held until 1968.

John Musgrave-Wood "Emmwood" (b.1915 – 1999) became the political cartoonist on the Evening Standard before becoming staff cartoonist at the **Daily Mail** in 1956, initially as a deputy to Leslie Illingworth.

Nicholas Garland OBE (b. 1935) he was appointed the first political cartoonist of **The Daily Telegraph** in 1966 where he remained until 2011, with a break from 1986 to 1990 when he was one of the founding journalists of The Independent.

Michael Cummings (b.1919 - 1997) began working at the **Daily Express** and followed a right-wing political line. He remained with the paper producing over 5,000 cartoons for the Daily and Sunday Express before leaving in 1990.

Stanley Franklin (1930 – 2004) became the political cartoonist at the **Daily Mirror** in 1959 following a stint at the **Daily Herald**. He remained at the Daily Mirror for eleven years.

Jon Jones (b. 1913) drew as a form of escapism after he enlisted in the forces during WWII, eventually joining the British Army Newspaper Unit as a full-time cartoonist and was later awarded an MBE. He joined the News Chronicle which was absorbed by the **Daily Mail** in October 1960, becoming the sport and front page cartoonist.

David Myers (1925 – 2007) moved to Melbourne, Australia where he worked as a pocket cartoonist before returning to London where he got a five-year contract in 1965 as Editorial Cartoonist on **The Evening News**. In February 1969 Myers resigned from his contract, and returned to freelance work.

Jiří Jirásek (b.1932) is a Czech cartoonist and writer with his political cartoons of the 1968 occupation amongst his most famous work. His cartoons were banned until the fall of the communist regime in Czechoslovakia and were finally published in the book, 'U nás' (At Ours), in 1992.

Miroslav Lidák (1934 – 1983) also known under the pseudonym "Haďák" was a Czech cartoonist, the Art Editor of ABC a bimonthly teen magazine and also one of the founders of Mladý svět, a popular weekly Czech magazine. In 1964, he defaced the Czech coat of arms

outside a courthouse replacing the lion with the character of The Good Soldier Schweik. He initially received a one year prison sentence, and was banned from drawing cartoons, briefly reemerging during the Prague Spring.

Jaroslav Malák (1928 – 2012) was a Czech artist and illustrator. He was known primarily for his illustration of children's books and magazines. He also drew political cartoons for satirical magazine Dikobraz and Mladý svět. (red.)

Snímek: Czech Centre London

Poznámka: Pokud jste na konci pozvánky k zahájení výstavy v Londýně našli drobným pís-

mem poděkování v angličtině **"With special thanks to Ivan Hanousek, Jiri Jirasek, Lukas Malak, Hal Jensen and Muzeum Novojicinska"**, nemůžeme nezmínit podíl, který měl GAGmen na orientaci pořadatelů v české kreslené satíře. A poskytl informace o jejich představitelích v dané době. Výběr tří českých autorů byl pak výhradně věcí Kulturního centra; Hanousek poskytl pro londýnskou výstavu krom velkého pochopení také výběr z publikovaných kreseb a unikátních dobových periodik ze srpna 1968. (red.)

Nebelspalter No 6/2018

V minulém čísle jsme avízovali došlý Nebelspalter č. 6 a tak trochu vyhrožovali, že se k jeho obsahu (jen kreslenému, samosebou) ještě vrátíme. Tak tedy:

Na obálce má červnový švýcarský magazín vtip s žebřákem-pirátem, další menší obrázky se týkají dalších tří hlavních témat uvnitř: **Kartelům**, **Trumpovi** a **Kopané** - a uvědomte si, prosím, že Švýcaři překvapivě došli do osmifinále MS, což v redakci v čase uzávěrky rozhodně nemohli předvídat.

Bartákova (asi ne sádrového) Trpaslíka sbírajícího z trávníku odpadky, jsme zveřejnili v předvečer Mirkových 80. narozenin minule - s poznámkou "Alles Gute!" ho Mirkovi zařadili na prestižní stranu 4. Také jednoho Minitrampa jsme ještě stihli ukázat. Co tedy nabízíme dnes? Nejprve jednoho Maxitrampa s tzv. prasátkem Pu z ČLR, oba ozbrojené pod nápisem Po-

slední bašta: Evropa. Ale jak vidíte (**viz obr. nahoře vlevo**) ani v přílbě se znakem EU nevypadá kolébka naší civilizace na obrázku **Andrease Breinbauera** zrovna bojeschopně (*Super, že jsme našli ještě jednu oběť!!*)

Když odskočíme od politiky, potěšil mne nijak úžasný v kresbě ani v obsahu vtipek **Stefana Hallera**, pseudonymem **Schlorian** (**viz výše vpravo**). Ztvárnil elegantně můj podiv nad počtem dívek, které mne při návštěvě městského centra upoutají potrhanými džínami na kolenu... V obláčku se píše: "**Nic mu nedávej! Koukni, jaké má drahé kalhoty!**"

Ani karikaturistický portrét švýcarské ikony (**viz vlevo!**) není žádným "superprďákem" ve svém žánru. Ale obálka propagované knihy "**Lachende King Roger**" tu stojí za zmínku už jen proto, že knihu ozdobil vtipy a ilustracemi **Marco Ratschiller**, šéfredaktor Nebelspalteru. Konečně do redakční knihovny humoristického e-GAGu určeného pro karikaturisty by se výtisk hodil, pokud je pravda, že na 128 stranách nabízí autor **René Hildebrand** 222 anekdot, čtyřbarevných vtipů a dalších různých šprechtů o

Další dva vtipy, co vybírám, jsou... jak jen to říci? Oba autoři mají v každém čísle celou stránku a tu mají rozdělenou na čtyři pravidelné kotce. V každém je usazen samonosný vtip, takže tenhle výběr ukazuje po jednom z nich - celkem tedy vidíte (**viz níže!**) dva z osmi vtipů dvou autorů. Nejprve - **vlevo Martin Zak: “Jeho ženu po celou dovolenou trápí bolesti hlavy”**.

Seine Frau hat schon den ganzen Urlaub lang "Kopfschmerzen".

Der SOMMER kann kommen!

oléolé

Das offizielle Glas der Schweizer Fussball-Freizeit-Innenvertrags-Aufnahme – aber ein Ende durch immer gleiches.

BURKA

Das Glas, das Kindern spielerisch die Angst vor dem Fremden nimmt. Unter der dunklen Hülle wartet orientalisches Mandelmilch und überraschende Schokoladenplisamen.*

* nach Schweizer Gesetz ist das Getränk nicht zu empfehlen.

MAGA – das Kekschen der amerikanischen White Trash-Wildnis-Aussen-Indigenen Gelbbirnen. Innen komplett kahl.

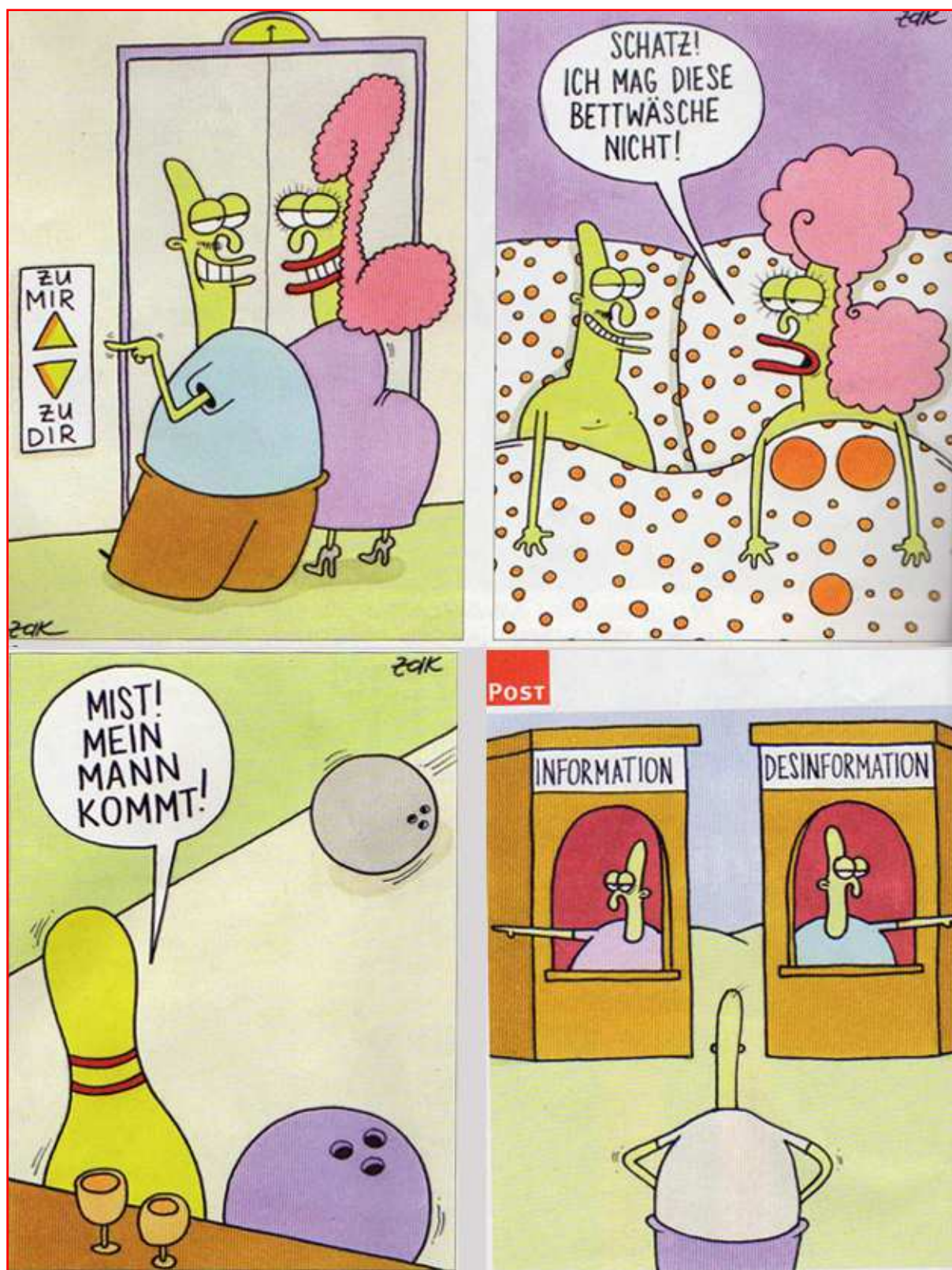
FAT KIM

Im Glas garantiert strahlende Augen bei Cream und Kiefern. Der erste Anblick am Stiel lässt das Innere des Kekschen aufleuchten.

Kresby: **Andreas Breinbauer, Stefan Haller, Marco Ratschiller, Martin Zak, Peter Thulke**

...tedy Martin Zak ještě 4x! Ano, jak jsme výše uvedli, jde o autora, jemuž dává redakce v čísle klidně stránku s místem na čtyři obdélníkové vtipy. A ono to pak vypovídá o druhu humoru i kreslířova stylu více. A lépe. Takže jsme na konec tohoto textu přisadili čtyři další vtipy, pocházející z různých čísel měsíčníku - snad to nevadí?

4x Martin Zak

Texty v češtině:

Ke mně - K tobě / Miláčku, já tohle povlečení nechci! / Bacha, jde můj muž! / Informace. Dezinformace.

A kdo je **Martin Zak**? Německý karikaturista (*1972 v polské Bytomi), od r. 1990 v Německu, v r. 1995 absolvoval VŠ UMPRUM v Bielefeldu. Vtipy kreslil už během studia. Více o MZ: <https://www.zakart.de>

Podnět vzešel od novinářského spolku a to je dobře. Co víme, s tak důkladně pojatým průzkumem novin a týdeníků týkajícím se kreslených vtípů z časů krátkého *Pražského jara* se evidentně dosud nikdo nepochlubil. Na prvním místě byla tedy zasvěcená objednávka příspěvku do sborníku, ojedinělého pokud jde o rozsah a strukturu obsahu v desítkách kapitol. Ocenit nutno příslib vložených šestnácti stránek navíc umožňujících zařadit i vtipy barevné - a právě takové karikatury v té době mohly vycházet pouze v *Dikobrazu* (**viz jedna z nich!**)

Pro nashromážděné vtipy se ovšem logicky nabízelo ještě další využití - a to v oficiálním orgánu Syndikátu novinářů ČR - Mediažurnálu.

Zatímco zníšená fakty nabitá publikace zřejmě vyjde počátkem září, obdobné kresby jsme společně s redakcí naplánovali zařadit už do MŽ čísla 2, které vyšlo koncem června - a tak předchází tomu nejzásadnějšímu, čím se rok 1968 do historie zapsal - 21. srpna 1968. Už jsme si to tu řekli, že až do toho data se drželi karikaturisté (ačkoliv už zmlkla cenzura!) hodně opatrně s kritikou politiků. A naopak - ty nové na čele s *Dubčekem* (viz kresba **Jaroslava Maláka** na obálce *Dikobrazu*), *Smrkovským* i *Svobodou* podporovali. Jistě i proto, aby nezavdali příčinu pro sovětský vpád do naší jarně poblouzněné socialistické vlasti. Přitom ten aktak tak trochu hrozil; jenže na naši omluvu: v něco tak obludného uprostřed sovětského bloku bylo přece těžké uvěřit - vždyť jsme byli součástí varšavského paktu... Až po 21. srpnu se kreslíři osmělili (aspoň někteří) a trvalo to vlastně až do nástupu *Gustava Husáka* do čela KSČ.

Dubčekův demokratizační hrneček vařil a vařil... až dovařil. Dost! - zavelel *Brežněv* a... asi nemá cenu dál opakovat to, co nyní budeme mít v televizi i v novinách až do 50. výročí invaze. Po knize "**Pražské jaro**", článku "**Satira z roku 1968**" v rubrice *Kreslíři Mediažurnálu* a po květnovém "**Pražské jaro 1968 v dobové karikatuře**" v e-GAGu, dostáváme před oči více než třicetku různých obrázků z toho prodlouženého období 1968-1969. Jen málo z kreslených vtípů se totiž vyskytlo jak v prvním, tak i druhém výběru... V tom třetím, tedy v GAGu, jsme sice na duplicitu nemuseli tak dbát - zde jde o uzavřenou komunitu abonentů, ale i tady jsme upřednostili jiný soubor. Přesto, jak vidět, došlo k zajímavému úkazu: ten

první v pořadí objednaný a také první hotový a rovněž odevzdaný materiál (kniha) vyjde nakonec až jako poslední! Ale jednu přednost mu nikdo upřít nemůže - bude v prodeji na knihkupeckých pultech pro každého (tedy pro zájemce, který má pro takové nákupy slabost (a peníze)).

Ve zmíněném výběru archivních obrázků v e-GAGu jsme kladli důraz na vtipy a jen mírně jsme konkrétní kousky komentovali. Takže pro MŽ se autor textu pokusil o jejich zasazení do širších souvislostí. Ono dnes opravdu není lehké porozumět nejen situaci v níž se autor i čtenář zrovna nacházel (protože byla i v různých týdnech také různá) ale ani některým pojmům z doby, kdy se konzervativci prali v periodikách s progresivními silami (samozřejmě jen v rámci KSČ). Pro GAG jsme alespoň oskenovali příslušnou stránku. Najdete ji v rubrice **“Z archívu”**. Pokud se bude pro někoho zdát příliš nečitelná v takovém zmenšení i po zvětšení na monitoru, jsme schopni ji čtenáři poslat e-mailem v lepším rozlišení. Ale obecně ještě aspoň počet kreseb které vyšly v tomto červnovém Mediažurnálu - Dvě barevné (obě od Maláka) a tucet černobíle reprodukováných od Maláka, Steigera, Vyčítala, Kalouska, Lepšího-Bulánka, Trinkewitze, Hlavína, Kantorka a pozor - kuriozita - jak Lidáka, tak Haďáka...! Kresby jsou roztroušeny po čísle s jistou snahou o přibližnou vazbu k textu příspěvku. Řadit je chronologicky od “lednového pléna” až k “plénu dubnovému” by asi stejně k lepšímu pochopení doby ani vtipů nepřispělo. Vtipy jsou na stránkách MŽ tentokrát nečekaně malé a na šedém podkladu, což asi souvisí s předlohami. Ale jak vidět z jednoho z obrázků (**viz ten od Lidáka**) jenž je v MŽ na straně 7 skoro nečitelný, nebyly dodané skeny až tak zažloutlé...

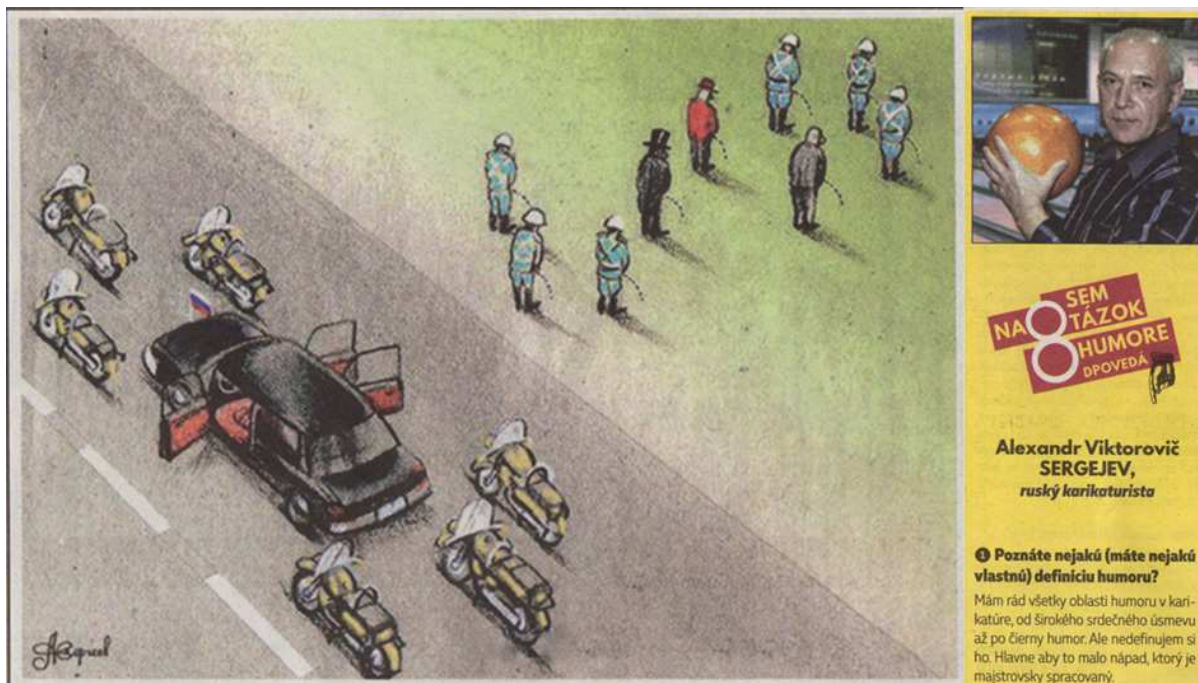
Těž je z toho vidět, jak těžké, či spíš nemožné by dnes bylo porozumět tehdejšímu vtipu. V den vyjití tak kritickému, hodně si dovoluujícímu. A s výtečnou odvážnou pointou...

(G-men)

Kresby: **Jaroslav Malák, Miroslav Lidák - Haďák**

Bumerang plus Sorry v jednom...

Družba ve dvou, pro národ obou zemí méně přístupných humoristických platformách, má i druhý handicap (po oskenování redaktor už neví, z kterého časopisu který obraz přebírá) ale i jednu přednost - ono je to vlastně jedno, kde se kresba vyskytla prvně. Určitě nebyla špatná, když se líbila i jinde. Takže: nahoře je ruský kreslíř **A. V. Sergejev** z BUMerangu a potom... další výstřižky z obou humoristických listů... /red./

Jak vidět, trojnásobný přenos kresby jí nesvědčil; doplňme proto text vlevo: **“Budu stručný...”**

KNIHA, KTORÚ SU UŽ (ASI) NEKÚPITE MIROSLAV HOLUB: nePATRNĚ ne

Pre členov Klubu přátel poezie vydal ČESKOSLOVENSKÝ SPISOVATEL Praha v roku 1989.

Miroslav Holub, vo svete jeden z najznámejších českých básnikov (1923- 1998), ako absolvent lekárskej fakulty UK vykonával povolanie vedeckého pracovníka. Okrem zväzkov cestopisných, esejistických a vedeckých vydal jedenásť básnických zbierok. V tejto útlej knižočke (rozmerov 10,5x7 cm) ide o kolekciu riekaniek, zákazov, odkazov, aforizmov, sentencií, rozprávok a dokonca aj o antickú drámu. Táto „nečistokrtná“ kniha poskytuje množstvo zábavy - a nielen pre obveselenie, čo umocnil svojimi kresbami karikaturista Mirek Barták. Ponúkame vám niekoľko ukážok.

ČESKOSLOVENSKÝ
SPISOVATEL
KLUB PŘÁTEL
POEZIE

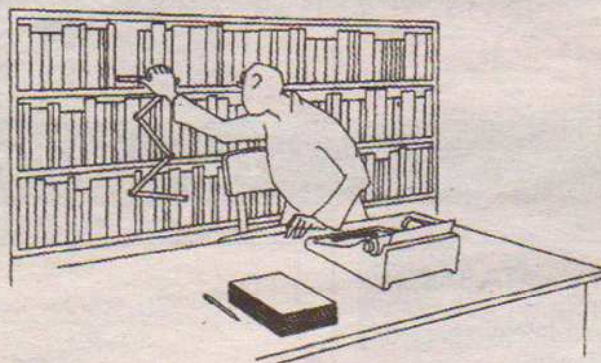
Už Platón vedel, že vážnému neporozumíme bez smiešneho, tragédie bez komedie.

Už Mobius vedel, že normalita je miernejší formou slaboduchosti.

Už Švejk vedel, že niekto musí byť blbejší, aby sa poznalo, jak jsou ti druzí chytří.

Úředně se to ovšem vůbec neuznává.

Vznešené myšlenky jsou podobny žabám. Lihnou se v malých a kalných loužích a zanikají masově pod koly dějin.

U pramenů Nilu, v dobách jednorožců, vládl zvědavý panovník Mutéza. Aby zjistil, co je pro život nejdůležitější, dával poddaným zažíva utínat jednotlivé údy a orgány, jeden po druhém. Byl to dosti hlučný experiment. Ale Mutéza jasně prokázal, že nejdůležitější je srdce.

Z NOVÝCH ZÁKONŮ PŘÍRODY

Zákon cestovního zavazadla

Kufr je den ode dne plnější, bez ohledu na to, zda do něj přidáváme, či zda z něj bereme.

Zákon volného času

Čím více máte času, tím méně uděláte.

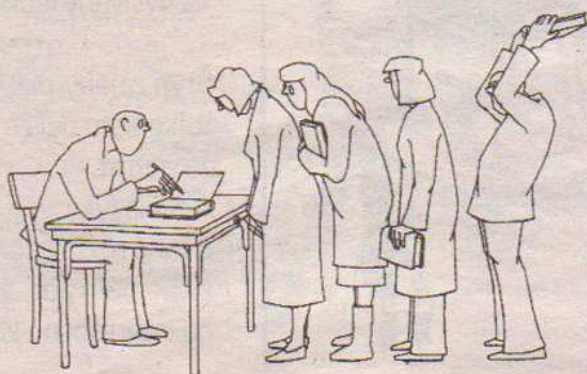
Zákon klíče

Z klíčů ve svazku se hodí vždy ten poslední

Zákon ušetřené energie

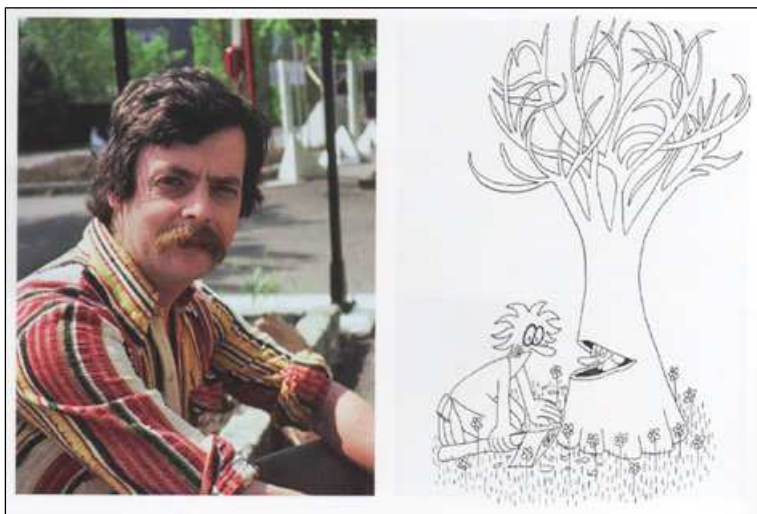
Čím víc energie ušetříme v životě, tím víc ji musíme vydat na životopis.

- První analfabet vznikl objevem písma.
- Laskavé poselství historie je, že bývalo ještě hůře.

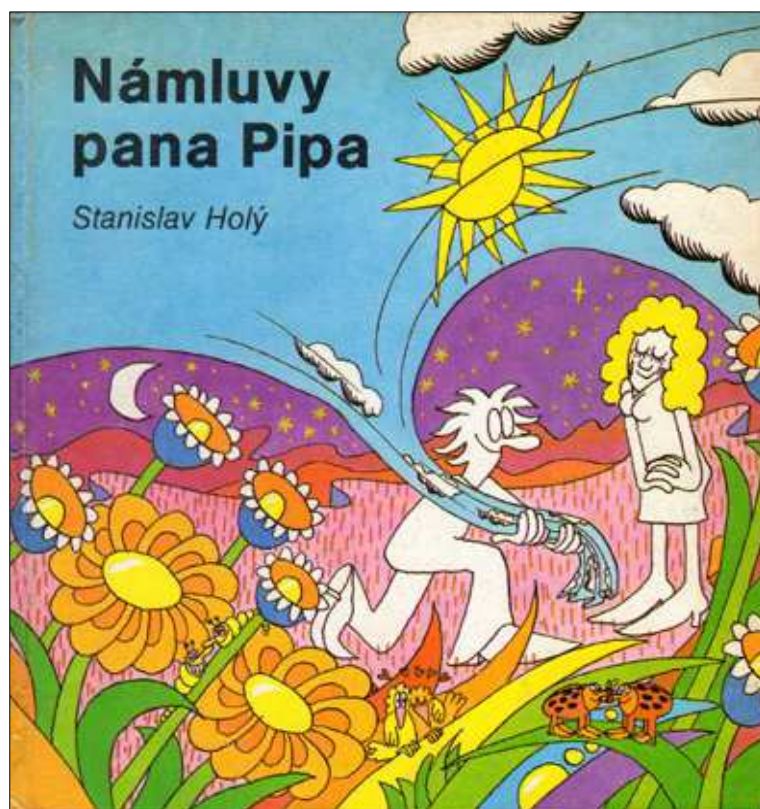
V jedné ze zajímavých rubrik Bumerangu **“Kniha, kterou si už asi nekoupíte”** se nám připomíná něco, co jsme zapomněli - pokud jsme si toho v r. 1989 vůbec všimli. Dva **Mirkové!** **Holub** byl skvělý a **Barták** k němu přesně sedí. Pokud se nepletete, ta rubrika se v Bumerangu nevyskytuje pokaždé, ale určité je tou, ktorou redakci v GAGu závidíme. A hodláme si ji pro vás občas šlohnout, pardon - nejsme přece Čňani - takže jen vypůjčit. (red.)

Kresby: **Andreas Breinbauer, Stefan Haller, Marco Ratschiller, Peter Thulke, Martin Zak, Jaroslav Malák, Haďák, Alexandr Sergejev, Jan Tomaschoff, J.-J. Sempé, Fedor Vico a Miroslav Barták.**

sledy Michal Novotný z „Myčka“, Junáka, Stezky, televize i rozhlasu. Domluvili jsme si další návštěvu u nemocného... a už nic. Zrovna tak to známe s Kobrou. Tak dlouho byl všelijak nemocný a zase oživený... a najednou už z mrtvých odmítl vstát. Kdyby to člověk byl býval...

14. srpna 1998 zemřel. Nedlouho před tím jsme s ním seděli u Bartáků v Řevnicích na zahradě. Kdybych věděl, že to bylo naposled... Tak to bývá. Standa měl před další operací, jenže s obvyklou (bohužel) možností ještě jednou si to protrpět s opravdu malou nadějí na vyléčení. Anebo raději v „klidném“ očekávání...? Tak to už bývá. Myslíte si, že to ještě počká. Pokud jste měli někoho blízkého s rakovinou, víte co to je. Přímo v mé rodině děda i teta, u kolegů kamarádů leckdo, napo-

To proklaté kdyby!
V e-GAGu jsme Standu několikrát „oživili“ ve vzpomínkách, kresbách i snímcích. Naposledy letos v čísle 5. na straně 27 jsme upozornili na 20. výročí skonu jednoho ze základních autorů moderního českého kresleného humoru (hlavně beze slov) připomenutím katalogu k jeho výstavě na konci roku 1971 ještě ve Spálené. Byl to teprve 5. Salon „krhu“ který Holému věnoval Kobra a brzy následovaly ještě dva další (1973 a 1975) - už v Malostranské besedě.

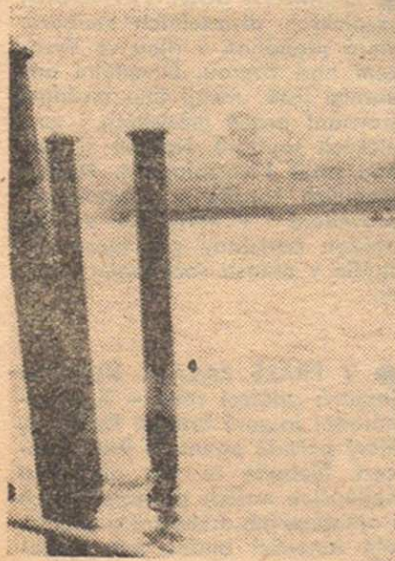
Jeho první knihu s 3 Pé „**Procházký pana Pipa**“ mají dodnes v oblibě děti, kterým byla (také) určena. A tak si připomeňme i tu druhou, která se určitě líbila hlavně dívkám. Která žena by neuvítala, kdyby ji někdo snesl modré z nebe a s ním i slunce, rosu... (**viz obr.!**)

Standu jsme si před tím připomněli i díky vydané knize vzpomínek exotické krásky, která se do něho zamilovala ještě neploletá v domě v Petrské čtvrti, kde měl ateliér. A své tehdejší dívce určitě říkával... jistě, byla to **Pipina**.

Naším očím ovšem Stanislav Holý přinášel na zadní straně týdeníku **Mladý svět** vždy vtipy jednoho z předních českých autorů. Myslím, že víc než deset jich nebylo. Ještě před tím - jak asi víte - se pokoušel ty naše prostřídávat i se zahraničními; svými vzory. A tak jsme už v roce 1970 právě díky Holému, který tu rubriku začal externě redigovat - svět je malý! - mohli spatřit třeba jeden pradlouhý pokračovací vtip od Jeana-Jacquesa Sempého... Najdete ho v tomto čísle v rubrice „Velikáni“.

kde se oblázky pěstují v květináčích

Jsou místnosti vážné a důstojné, kde se pije káva a čtou knihy, a jiné, podobné skladištím, v nichž je snad i nepořádek (jak pro koho), a přesto se v nich cítíme dobře. Takové jsou například ateliéry výtvarníků. Napadlo mne to při mé nedávné návštěvě v suterénu Stanislava Holého, jednoho z našich

nejmladších a již neúspěšnějších kreslířů — humoristů. Plakáty a knížky, čtvrtky, kelímky s barvami, štětce, tužky a plátna, tuby, ftguríny, staré stojany, televize odvrácená ke zdi, zbytky jídla, prázdné konzervy, skořápky od vajíček, meruna, tenisky a spousta dalších, k životu výtvarníka zdánlivě nepotřebných a přece zřejmě tolik nezbytných věcí. Chyběli tady už jen zcela živí králíci nebo pes.

Seděla jsem na jedné ze dvou židlí a pozorovala Stanislava Holého. Byli jsme sami dva, a přece jsem měla vtíravý dojem, že je tu s námi někdo třetí, možná čtvrtý a pátý. Na otázku, proč tomu tak je, Stanislav Holý jen pokrčil rameny. A pak se mi zdálo, že to vím. Panáci. Ano, tyto typické figury rukopisu Stanislava Holého. Byly tady všude — vstupovaly mezi nás ze stránek časopisů, které se povalovaly na políčkách i na podlaze, posmívaly se nám z plakátů na stěnách, z obrazů kolem. Naši

se mezi nimi i takoví panáci, jejichž pohled byl shovívavý. Byli prostě všude a tvářili se, že je nezajímám. S naprostou samozřejmostí vyšívali dál své kytky do trávníků či foukali oblázky z pívni pěny. Zdálo se mi, že v jejich světě je opravdu všechno možné — kouř se dá stříhat, oblázky se mohou pěstovat v květináčích, auta jezdí po slunečních paprscích a panáci mohou spát na křehoučcích pavučinkách.

A pak mi Stanislav Holý svého panáka představil osobně. Sedl si přede mě a začal jej malovat na ubrousek, z něhož si před chvílí vybalil kousek sýra.

Čekala jsem, že Standa Holý něco dodá. Mlčel však a díval se na mne svýma bezelstně modrýma očima. Pak se obrátil k panákově:

„Pořád se za něčím pachtíme, co? Stavíme zdi a mosty a zase je bouráme, pohybujeme se v zajetí svých bludišť, soukromých zahrádek a plotů, kde pěstujeme kytky nebo vyznáváme lásku panenkám s maslemy. Je to pošetilé? — Co myslíte? Jsme bláhoví a důvěřiví. Ať už natíráme oblázky barvami nebo zaléváme kytky dudlíkem. Zijeme ve světě plném překvapení, lidského sobectví, kde každý uzavírá svůj život do zahrádek samoty v bezjmenných městech strohých činžáků.“

A proto si děti na vašich kresbách hrají na obláčích blízko slunci? A proto si kupují kytky jako sardinky v konzervách?

„Hledáme cesty ke slunci, k radosti, hledáme nové barvy pro každodennost, všednost. A někdy se mi zdá, že nalézáme krajiny čistoty, prostoty tepla a slunečního jasů, i když je to jen na plakátech, na podšívce kouzelníkovy pláště nebo v televizi na klíku.“

A pak zase mlčíme. Stanislav Holý napíná plátno, jako by mě nebylo. A najednou se mi v tom zářivkovém světle zdá, že Stanislav Holý píše vlastně básně o pošetilcích, o prostých lidských slabostech a dává svým myšlenkám, představám a přáním konkrétní podobu kresbou panáka v akci. Ne nadarmo vystudoval kreslení a loutkový film, jeho vtipy jsou vlastně celé příběhy: zamilovaným vkládá do rukou červená srdce a sleduje, jak rostou a mohutní, až ty dva človíčky úplně zavalí. Po klidná kresba se zdá přímo nabíta napětím, kontrastem skutečného a vysněného světa, poezí i zoufalstvím podvedených, zklamáných i osamocených panáků, ztracených v spleťtých uličkách svých bludišť. A znovu se vracím k jeho panáku — dítěti. Teď jsem konečně pochopila, že jeho dítě vyjadřuje vlastně průnik do prostoru pohody a míru, tolikrát potřebného každému z nás. A v tom je asi smysl práce Stanislava Holého. Jeho panák — to je vlastně naděje i vřra, je v něm kus optimismu každého z nás. A najednou mi ti jeho panáci jsou velmi blízcí, jako dobří příbuzní, kteří mají právo být s námi, poslouchat nás a s námi mlčet. Vzbudili moji důvěru. A pak mi připadlo zcela samozřejmě se zeptat Standy Holého, zda je důvěřivý. Zdálo se mi, že ho ta otázka nepřekvapila.

„Proč se ptáte, když to víte?“

Zamrazilo mě. Stanislav Holý vyšel ven. A v tu chvíli mi všichni ti panáci připadali jako blechy, jejichž přítomnosti se ne a ne zbavit. Najednou jsem viděla, že panák — mladík, počítající hvězdy pro svou panenku na modrém plakátě, seskočil ze žebříku. Hejna dalších vybíhala za ním z druhého konce hořící partyzánky. Byly jich stovky a stále víc a víc. Neúcesaných, nahatých, s vyvalenýma očima. Standa Holý se vrátil. Měla jsem pocit, že mě zachránil z jejich nejtajnějších vyznání. Smějete se někdy svým vtipům? řekla jsem.

„Ani ne, já si je vymyslím.“

Ale druzí lidé se těm vašim panákům smějí. Smějí se jejich naivitě, bezelstnosti i nesnášenlivosti, jejich nesmyslnému jednání a zapominají, že ti panáci nejsou jiní než oni.

„Je to vlastně člověk — Milión, který představuje či zastupuje tisíce lidí a milióny jejich vlastností, zvyků, nedostatků, zálib, snů a přání.“

Mezitím se křehká voda už dávno vpila do plátna. Tovární roury na obraze dostaly svůj zelený nádech. Holčíčka čekala, až jí malíř do vztažené ruky nakreslí jehlu s nití, aby mohla odvyšovat květiny do trávníků, a tak se blejsknout před lidmi. Holčíčka se pochlubila na výstavě o životním prostředí, pro kterou Stanislav Holý připravil několik plátén.

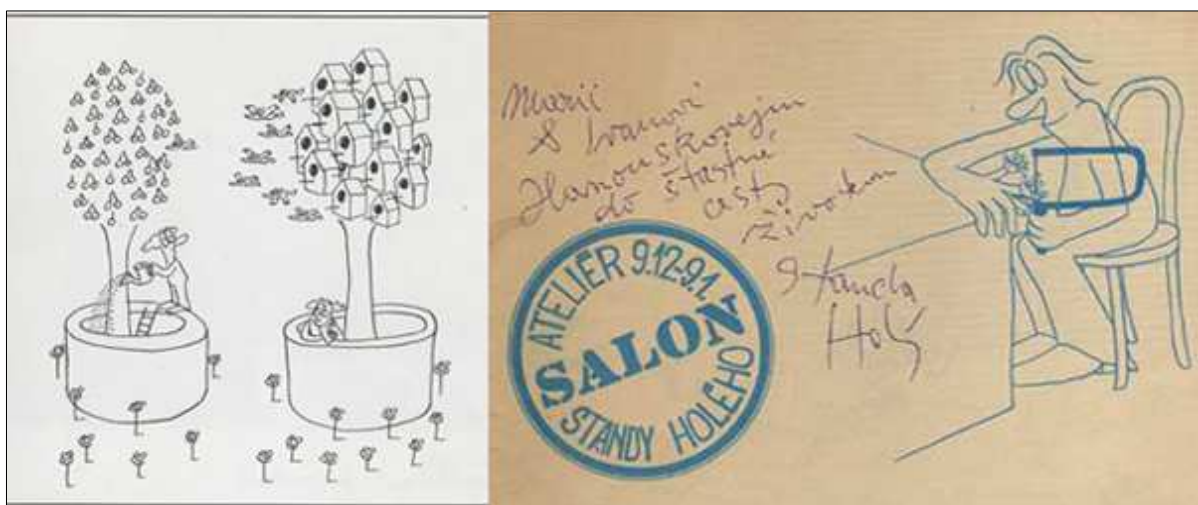
LIDA DEJMALOVÁ

Kdykoliv a kamkoliv jsem chtěl něco o Holém napsat, přišel jsem pozdě... Když jsem listoval ve výstřižcích, ukázalo se, že veškeré rozhovory s Standou vedly ženy. No jo, ty Standovy oči! Ani o jedné jsme před a po rozhovoru neslyšeli. Kde se vzaly tu se vzaly. A zmizely... Zde je nejdelší z textů z roku 1974 v MF, jen okrájený od dvou kreseb. Ale na další stránce už jsme zase osobnější...

Barevností (vlevo) Holý přiznaně holdoval stylu autora *Žluté ponorky* a obdivoval i *Jeana Michela Folona* z Belgie. Měl velké znalosti zahraniční tvorby a to nejen v oblasti výtvarné legrace, z níž se brzy odrazil i kamsi jinam, ale nikdy od toho svého základního postoje daleko neodskočil. Konečně kresby z 90. let a kresba z Holého *Salonu* v divadle *Atelier* z prosince 1971 (**viz níže!**) jsou stále „o tomtéž“.

Nedá mi nepřidat ještě tři věty o lehkosti, s jakou na mé libreto nakreslil několikadílný komiks (z knihy *Jaroslava Žáka a Vlastimila Rady* vytažený příběh o duchu *Férplejovi*) pro *Pionýrskou stezku*. A stejně ochotně (kdykoliv) nakreslil nový (nepřístupný) vtip na ubrousek vinárny *U Golema* či *U Rudofa* v Maislovce, kde sedával. Jeho tisky diplomní práce (nástěnný kalendář) procházely mnoha rukama - co měsíc, to unikátní barevný tón... a jeho první tisk na zakoupeném ručním lisu

nám doma odjakživa zdobí některou ze stěn. S Bartákem a Jiránkem Standa tvořil trojici autorů, které jsem představil po srpnu 1968 v Nebelspalteru. Nu, a když už jsme u osobního ohlížení po Holého mladších letech, přidejme i jeden novější starý výstřižek - rozhovor pro *Svobodné slovo* z 8. května 1990.

Na kandidátce ČSS č. 3

Stanislav HOLÝ kandiduje v Jihočeském kraji do Sněmovny národů Federálního shromáždění na 9. místě

SEDMACTYRICETILETÝ MALÍŘ a ilustrátor Stanislav HOLÝ (absolvent Vysoké školy uměleckoprůmyslové, kreslený a loutkový film v ateliéru A. Hoffmeistera) je znám z řady výstav doma i v zahraničí a především jako ilustrátor mnoha knih a autor kresleného humoru a v neposlední řadě jako výtvarník televizního Studia Kamerád pro děti. K nejmenším divákům máte zřejmě velmi dobrý vztah...

„Nejsem z těch, kdo jdou po ulici a napadne je fór. U mne je to spíš vysezené u stolu. Neřídím se ani tak pocitem, ale spíše rozumem. Jeden nápad plodí druhý a k něčemu docházím. Je zde důležitý také profesionální přístup k práci i k životu. Vlastně každou situaci si převádím do barviček a kreseb. Známý kreslíř Steinberg řekl: „Kdyby spisovatelé mohli kreslit, nebylo by více literatury.“ Autoři kresleného humoru vlastně ve

Nedopustit návrat k minulosti

svých kresbách někdy suplují úvodník novin, mikropovídku...

Dva výstřižky, které od sebe dělí hodně let!

S Holým (47 let) tentokrát hovoří muž a nikoliv žena. Standa je pořád stejný, udělá každému, co mu na očích vidí. Nechal se právě napsat na kandidátku do parlamentu, naštěstí se však do sněmovny nedostal...

Proč naštěstí? Z delšího článku jsme raději vybrali jen část týkající se kresleného humoru, kde cituje *Saula Steinberga*... To zaškrtnutí pochází zřejmě z tehdejší doby, kdy - pamětníci to pamatují - vyšel zrovna měsíčník *Škrť* číslo 5 a *České unii karikaturistů* byly právě dva měsíce. ih

Tyto tři stránky jsou jen malým výsekem z osobních dojmů, který jsme zcela oprostili od té nejviditelnější, tedy televizní prezentace jeho nápadů včetně jůheláků...

Kresba Václava Teichmanna

Nahoře: Takto to s červenými trenkami začalo...

Hrdinové filmu místní absurditu přijímají s odevzdáním samozřejmostí

Animovaná "Teheránská tabu" (...) míří do kin s přístupem až od 18 let. (...) Celovečerní debut íránského režiséra se nemohl točit s herci přímo v jeho vlasti. (...) Pamětník si ještě vybaví podobné výjevy z totalitních dob (...) tady se rockové desky či pornočasopisy schovávají ve stínu popraviště a strašák mravnostní policie hrozí tragédií i za jediný telefonický žertík. Film se někdy srovnává s rovněž animovaným dílem "Persepolis", v němž íránská rodačka líčila dospívání za dob islámské revoluce s **vtipnou** nadsázkou. V novince se **humor** téměř nevyskytuje, třebaže z pohledu jiné civilizace se může zdát **úsměvná** třeba praxe, kdy se barva pozadí ateliérových portrétů mění podle účelu fotografie - jiná pro soukromý sektor, jiná pro veřejné služby, jiná pro soud, školu, osobní "suvenýr". Jenže ve skutečnosti to k **smíchu** vůbec není.

Mirka Spáčilová: "Sex, drogy, šaría...", MfDNES, 9. 6. 2018, str. 15

Čtenář: Při pálení červených trenek u Hradu nejde o fascinaci Zemanem

Když Zeman objímal stromy na Vysočině, prakticky po něm neštěkl pes. Jeho osoba mi může být ukradená, ale nesmíme zapomínat, že je hlavou státu a vrchním velitelem vojsk. Pokud člověk v těchto funkcích vykazuje známky duševní nemoci nebo je využívá k osobní zášti, bude dělat ostudu všude (...) bude devalvovat úřad hlavy státu směrem k osmé cenové skupině, což mi jedno není. Sám Zeman (...) ze sebe vytváří **groteskní** figuru, která sama sebe bere přehnaně vážně, až to překonává hranici trapnosti. Pletete si fascinaci se zasloužilým **výsměchem**.

Rudolf Polanecký: "S trenkami až na hranici trapnosti", MfDNES 16. 6. 2018, str. 8

Dole: a takto to se Zemanovými červenými trenkami skončilo

Čtenář: Místo klaunů máme šašky

Po přečtení rozhovoru (s Josefem Náhlovským) si každý uvědomí, že dělat dobrou zábavu může jen dobrý umělec a vzdělaný člověk. On sám k nim patří. Právě proto vzpomíná na některé osobnosti, k nimž se může přiřadit. Když Jan Werich na jedné z forbín mluví o **klaunech** a **šašcích**, jako by mluvil k dnešku. Tito skvělí **klauni** byli vesměs nahrazeni trapnými **šašky**.

František Mikeš: "Ohlasy čtenářů", Dnes magazín, 21. 6. 2018, str. 65

Antonie Formanová - talent ze slavné rodiny

Ano, je to vnučka Miloše Formana. Ještě nedokončila prvak na DAMU. Ovšem sklony přiznat se na jeho slávě byste u ní hledali marně. (...) Je skromná, taktní, **veselá** a vymyká se klišé, že herečky jsou nepraktické (...)

(...)

- Děláte šatnářku v Dejvickém divadle?

Ano.

- Takže vaši filmoví fanoušci si můžou chodit pro Vaše autogramy tam?

Jestli někdo chce, tak může. Já mu ale radši pověším ten kabát. Mám tam brigádu už druhým rokem a je to super. (...) Ale musím přiznat, že jsem se tam dostala hlavně díky dědovi Stránskému, protože zasedá v jejich správní radě.

- Pardon, kdo je děda Stránský?

Jiří Stránský, spisovatel. Můj dědeček (...) Od mala jsem ho slýchala, vypráví rád a umí to. Jednou byl u nás přednášet na základce. Pamatuju si, jak jsem tam seděla, poslouchala a byla na něj pyšná. Ale je zvláštní, že jsem to v dětství nevnímala nijak zvlášť tragicky. On o tom totiž vypráví s takovým **humorem**, že si při těch hrozných historkách **usmíváte** (...) Při jeho nadhledu a podání se tomu nejde ubránit.

- Co vám imponuje na mužích?

Určitě humor, potřebuji se **smát**. Už odmala, když na tohle přišla mezi námi řeč, jsem mámě říkala: Musí bejt **vtipnej**, hodnej a taky pěkněj, samozřejmě."

Jan Malinda: "Dívka s dobrým vychováním" Dnes magazín, 14. 6. 2018, str. 4

Muzikální klaun dorazil až z Mexika

Mexický tenorista *Rolando Villazón* už u nás koncertoval několikrát. Jeho recitál ve Španělském sále Pražského hradu však bude výjimečný. Půjde o benefiční koncert ve prospěch projektu **Zdravotní klaun**, která od r. 2001 přináší **smích** hospitalizovaným dětem, seniorům a dalším potřebným (...) v Česku. Podle Villazóna, který je ambasadorem "Red Noses", zosobňují **klauni** v nemocnicích to nejlepší ze své profese. (...) "**Klaun** i zpěvák ve mně byli odjakživa. Cítil jsem, že **klaun** si zabral místo v mé duši," přiznává tenorista.

(Vd): "Hvězdný tenor zazpívá jako vyslanec smíchu" MfDNES 20. 6. 2018 str. 15

Obrázek: **Jiří Slíva**

Horníček - komediant i intelektuál

"Cimrmani, Šimek, Grossmann, Jiří Suchý, trojice Šimek, Sobota, Nárožný, ti všichni mají své komplety, ale Miroslav Horníček dosud nikoli", popisuje v průvodním slově *Jakub Kamberský*, dramaturg třídiskového souboru s názvem **Dobře odtajněný Miroslav Horníček**, co stálo za jeho dva roky starým nápadem vytvořit antologii 30 hodin záznamů mluveného slova **baviče, komika**, herce, spisovatele i vypravěče. (...) Supraphon ji vydává k blížícímu se stému výročí Horníčkovy narození v lis-topadu. (...) "Intelektuálové ho považovali za **komedianta**, komedianti zase za intelektuála, Horníčková síla však stála ve spojení obou rolí," cituje v bookletu *Vladimír Just* slova *Václava Havla*. Soubor to dosvědčil.

Tomáš Štáštka: "Soubor ukáže Horníčka jako skvělého klauna i herce", MfDNES 30.6.2018, str. 15

Nový kazašský pohled?

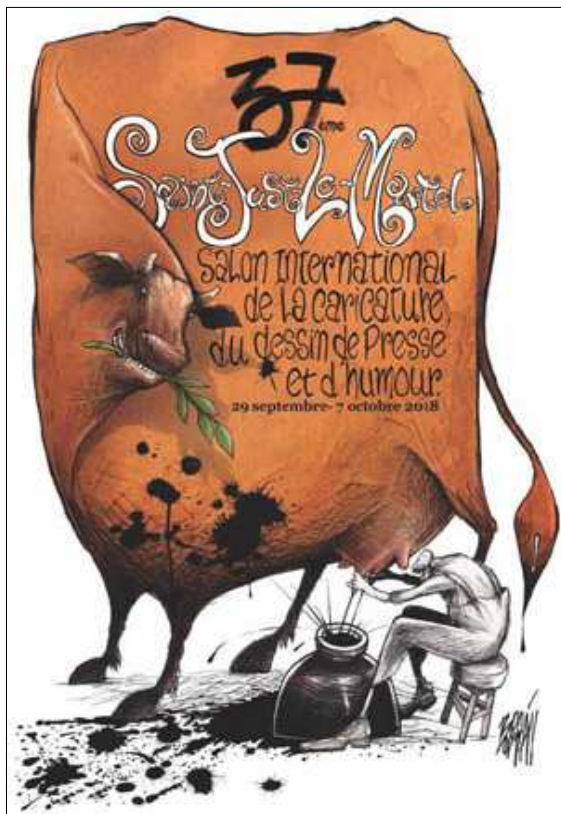
Stanice Showtime potvrdila, že od neděle nasadí dosud utajovaný **satirický** pořad *Kdo je Amerika?*, za nímž stojí *Saša Baron Cohen*. Známy **komik** napsal a režíroval všech sedm půlhodinových epizod, které podle slov tvůrců mají přinést "možná vůbec nejnebezpečnější pořad v dějinách televize"

(spa): "Komik Cohen má autorský pořad *Kdo je Amerika*", MfDNES 11. 7. 2018, str. 16

Pokud si nejste úplně jisti, co tím chce G-men říci, tak to hned na začátku objasníme. Velikán jako název rubriky je zcela dvojnásobný - a dvojsečný. To, že se zde objevil vtip velkého francouzského karikaturisty Sempého je nápodobou, jaké autory by tato rubrika mohla prezentovat. Ale popravdě jde původně o rozměr obrázku. Velikého a nejspíš - pokud jde o GAG - celostránkového. Proč bychom si měli odpírat takový luxus? Dnes už snáší počítače a flešky a vše kolem daleko více megabajtů než při našich začátcích. A můžeme proto i GAG vydávat v tlustší podobě co do počtu stránek i síly příspěvků. Proč bychom tedy odpírali čtenářům luxus velkého díla (formátem) velkého autora (uměním). Jean-Jacques Sempé je ideálním příkladem obého - tedy zamýšleného spojení. Zvlášť, když tyhle jeho "obrázkové historky beze slov" jsme hltali jako čtenáři a opičili se po nich (též Jiránek nebo Renčín) i jako začínající autoři! Velikánům zdar! (GAG)

37. Salon International de la Caricature, du Dessin de Presse et d'Humour - Francie

Začátkem podzimu se koná již **37. mezinárodní Salon karikatury** (+editorial cartoons + humoru) ve francouzském městečku asi současný největší projekt tohoto žánru v západním kusu Evropy. Krávu, kterou se Salon navenek už dlouho prezentuje, tentokrát pořídil na plakát Mexičan - **Angel Boligan**.

A členové polského spolku karikaturistů (SPAK) se mohou pochlubit tím, čím nedávno potěšili své členy i družstevní Chorvaté (HDK). Jednou z dlouhé řady různých výstav a expozic, na které Salon v několika halách zve, bude totiž letos **“Ekspozycja polskiego rysunku prasowego”** připravená pořádacím výborem ve spolupráci se **Stowarzyszeniem Polskich Artystów Karykatury**.

Další výstavy letos jsou jako obvykle tématické, autorské, společné i historické. Každý rok jde o velkou **hlavní výstavu** satirických kreseb, kterou může oblesat každý (tedy i další Poláci nebo i Češi nezávisle na prezentaci ČUKu - což je příležitost pro autory z celého světa).

Možné je proto poslat 6-8 prací poštou na adresu: Centre International de la Caricature du Dessin de Presse et d'Humour 7, route du Château-d'Eau - Saint-Just-le-Martel - FRANCE.

Více k tomu najdete na webadrese: <https://st-just-humour.fr/>

Prozradíme pro začátek jen hlavní téma «LIBRES D'EN RIRE» («Free to Laugh About It») Ale divákům už organizátoři slibují i další témata jako *Women's rights* anebo *historické výročí 1918...* A třeba vtipy pro děti, vystavují i DAULLE a BRITO, autor posteru **BOLIGAN** a populární QUINO, v plánu je i výstava „Mexican Cartoonclubu“, návštěvu St. Just slíbili třeba Valéri KURTU (Německo-Moldavsko) a známý Brit Ross THOMSON. Přijet ovšem může vlastně každý; nejlépe však bude, když se předem ohlásí - už jen kvůli místu ve zvláštním vlaku, který bude do St. Just vypraven z Paříže - vzkazuje *president Salonu Gérard VANDENBROUCKE*

Vtip roku v Polsku: T. Wiater a J. Kozłowski

Soutěž **„Cztery Pory Karykatury. Rysunki Roku 2017/2018”** pořádaná Muzeem karikatury ve Varšavě na čtyři pokračování (na 4 roční doby) je u konce. Celkem bylo ve hře 53 autorů, kteří postoupili díky umístění svých kreseb v jednotlivých kolech soutěže. Jury ve složení: Elżbieta Laskowska (předsedkyně), Zbigniew Kołaczek, Piotr Kułak, Witold Mysyrowicz, Paulina Pilcicka a Karolina Prymlewiec vybrala nejlepší práce (ze 79 vtipů - získaly za ten rok 24 cen a 55 uznání) a 25. 6. 2018 (svátek měl Ivan) byly v muzeu uděleny tzv. **“Rogate Ołówki”** za sezónu roků 2017/8.

Laureáty nejvyšších cen se stali **Tomasz Wiater**, **Dariusz Dąbrowski**, **Jacek Frąckiewicz** v kategorii **„Karykatura i satyra polityczno-społeczna”** a **Jarosław Kozłowski**, **Maciej Mackiewicz**, **Artur Ligenza** v kategorii **„Humor i żart”**.

Kategorie „Karykatura i satyra polityczno-społeczna”:

I nagroda – Rogaty Ołówek – Tomasz Wiater za pracę „Wysiedzisz czy rozbijesz?”

II nagroda – Rogaty Ołówek – Dariusz Dąbrowski za pracę „WOŚP”

III nagroda – Rogaty Ołówek – Jacek Frąckiewicz za pracę „Wycinka przy drodze”

Kategorie „Humor i żart”:

I nagroda – Rogaty Ołówek – Jarosław Kozłowski za pracę „Atest”

II nagroda – Rogaty Ołówek – Maciej Mackiewicz za pracę „Rodzice”

III nagroda – Rogaty Ołówek – Artur Ligenza za pracę „Kunktator”

Miroslaw Hajnos na svém webu publikoval tento obrázek - autorem je **Marek Gliwa**, který za kresbu obdržel **Zvláštní cenu ředitele Centra kultury** v městě **Żyrardow**.

Veškeré oceněné práce najdete na straně:

http://muzeumkarykatury.pl/joomla/index.php?option=com_content&view=article&id=1313:werdykt-konkursu-cztery-pory-karykatury-rysunki-roku-20172018&catid=373:wypadzenia-aktualne

Bei KUNST, Kaffee & Kipferl begleiten Kunstkenner/innen Sie ganz persönlich an ausgewählten Sonntagen durch das Karikaturmuseum Krems. Zum Ankommen reicht die Kunstmeile Krems Kaffee und Kipferl.

"Slíva's Humor ist geprägt von dem Wunsch, Spaß zu haben, unter Menschen zu sein und Ideen aus purer Lebensfreude und ihren Launen zu verbreiten."
Josef Kroutvor, Journalist

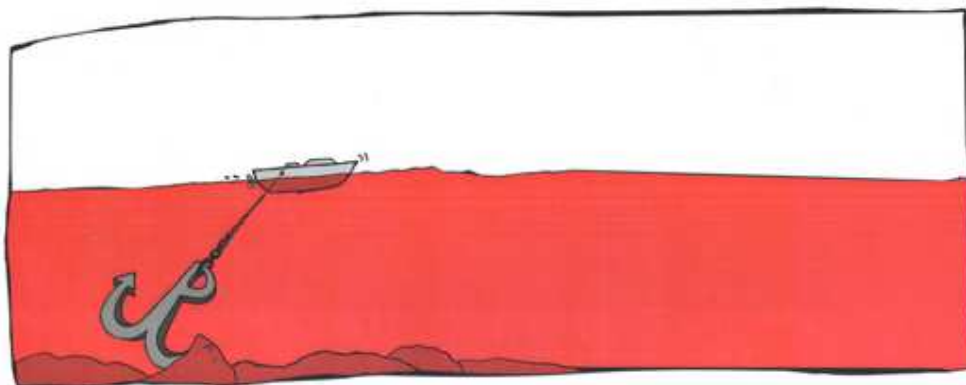
Das Karikaturmuseum Krems lädt ein zu **KUNST, Kaffee & Kipferl** mit dem tschechischen Star-Karikaturisten **Jiří Slíva**. Genießen Sie lustige Anekdoten zu seinen Werken, die in der neuen Ausstellung **Ahoj Nachbar! Satire und Karikaturen aus Tschechien** zu sehen sind. Erfahren Sie Hintergründe und bekommen Sie einen Einblick in die Arbeiten als Satiriker...

Termin: Sonntag, 08. 7. 2018, 10.30 - 12.00 Uhr

A podařilo se:

Fotku na níž je (vpravo) **Jiří Slíva**, ředitel **Gusenbauer** a pani tajemnice ze zemského úřadu Niederösterreich před besedou se Slívou o české karikatuře. Přidal prý ještě dvě své písničky na zá-

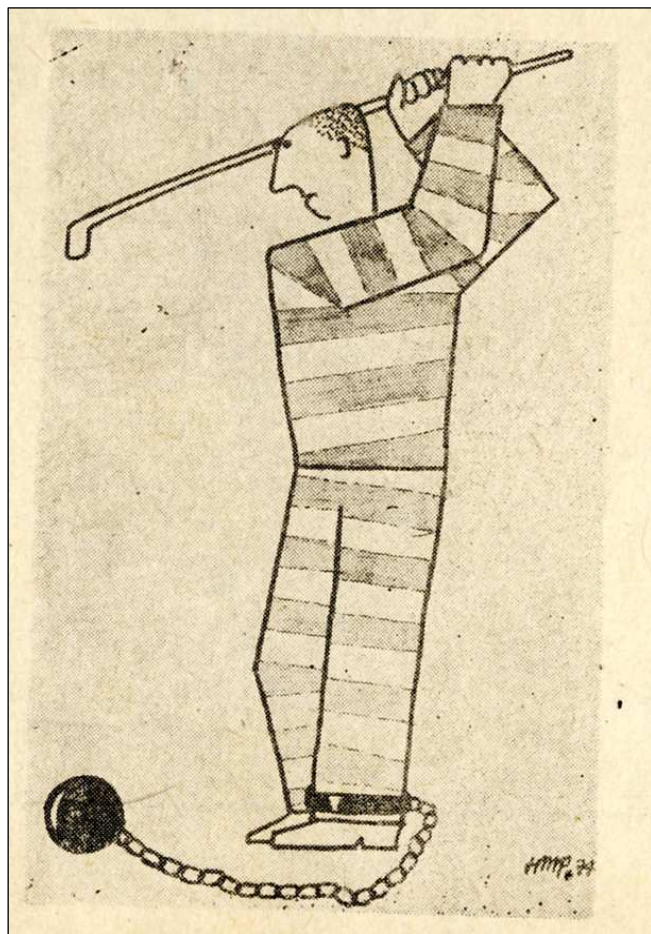
věr - a zprávu k snímku Jirka poslal ještě z Kremže. (r)

Cena, co se fakt trefila...

Cenu legnických novinářů (*Nagroda legnickich dzienNIKarzy im. Andrzeja Waligórskiego*) dostal na letošním Satyrykonu **Janek Ja-**

nowski z Polska. Práce se nazývá „**Naprzód Polsko!**“, vychází z Trumpova originálu „*First Amerika*“ a můžeme ji přeložit jako „*Polsko první!*“ anebo „*Polsko především!*“. A kresba v barvách polské vlajky je podle poroty velice výstižná.

Nejen Satyrykon a jeho žijící zakladatel či první účastníci se už stávají vzácnými pamětníky. Také **MIRO-SŁAW HAJNOS** už oslavil své osobní výročí - čtyřicet let tvorby!

Na obrázku je kresba *Mirosława Hajnose* – přetištěná z katalogu „*Satyrykon 1978*“.

Dodejme proto i fakt, že už letošního dubna byla zahájena v Muzeu Mědi v Legnici právě tato *Ogólnopolska Wystawa Satyry „Satyrykon 78“*.

Na výstavě bylo zastoupeno 380 kreseb 68 autorů vybraných ze 780 prací poslaných 78 karikaturistů.

Kresba debutujícího M. Hajnose byla v jeho prvním publikovaném vtipem. Teprve o dva měsíce později se dočkal i zveřejnění kreseb v časopise.

V červnu 1978 vyšly vůbec první jeho vtipy v satirickém čtrnáctideníku „*Karuzela*“ a v týdeníku „*Gos Nauczycielski*“.

Od té doby už publikoval tisíce kreslených vtipů v dlouhé řadě periodik. Jejich seznam dle abecedy začíná týdeníkem „*Antena*“ a končí týdeníkem „*Życie Literackie*“.

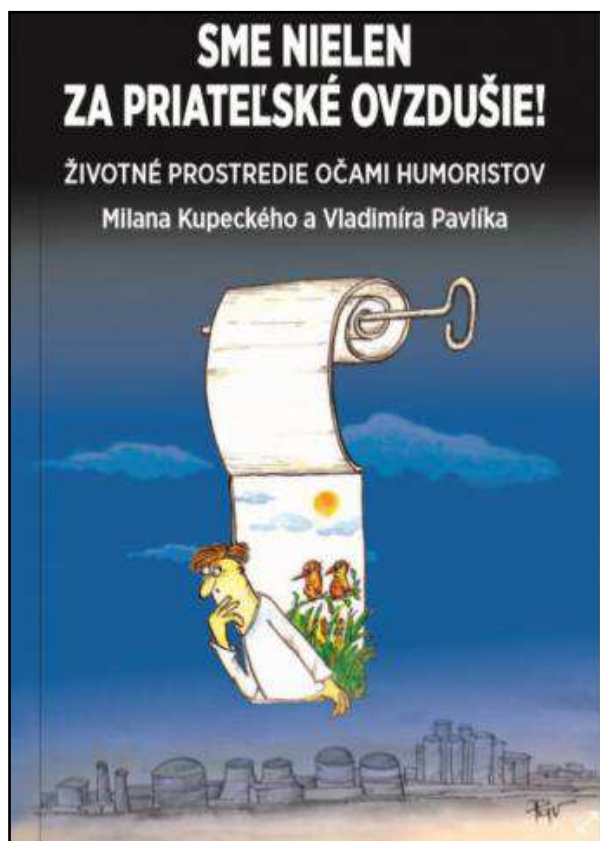
Krom toho vybíráme další větší tituly. Tiskl vtipy v „*Karuzeli*“, „*Szpilkach*“, „*Trybunie*“, „*Radarze*“, „*Gazecie Robotniczej*“, „*Gazecie Nowej*“, „*Wprost*“, „*Polityce*“, „*Hustler*“, „*Tygodniku Kulturalnym*“, „*Przeglądzie*“, „*Nie*“ a dokonce patří k těm, kdo publikoval ve švýcarském „*Nebelspalteru*“ a v chorvatském „*Feferonu*“. Dnes kreslí do „*Tygodnika Ciechanowskiego*“, „*Tygodnika Nadwiślańskiego*“, týdeníku „*Kobra*“ a měsíčníku „*Medium*“. V mezinárodních soutěžích uspěl vícekrát. Ceny obdržel v Belgii, Turecku, Číně, Koreji, v Ukrajině, Makedonii, Rumunsku, Rusku, Indii, Bulharsku, Syrii, Azerbajdžanu, v Itálii i na Slovensku. Z domácích trofejí má doma i cenu SPAKU - tzv. Eryka 2004. Doma porotoval v Kožuchově, Zielone Górze i Niemodlině. U nás známe Hajnose též jako člena jury mezinárodních soutěží v Písku a Hradci Králové.

Jídlo - to bylo v nabídce soutěžního lístku Satyrykonu a tady vidíte nejchutnější kousky z menu, které jury uvařila a teď nabízí k ohřátí. Jenže v Legnici nic nekončí otevřením posoutěžní výstavy. Je to vlastně taková štafeta podvečerních vernisáží výstav. A jednou z nich byla výstava **OSKAR WEISS - GastroComics**, instalovaná v Galeria RING, Rynek 12. **Švýcarský** výtvarník se zabývá "kulinárními cartoons" a umění jídla i jezení je jednou z nejstarších lidských zálib. A od dob francouzského Jeana Anthelme Brillant-Savarina též váženým uměním! Katalog doprovodili pořadatelé zajímavým textem o kulinářství v jeho díle, plným jmen jako *Exzellenz Earl von Sandwich* názvů jako *Eine kleine Weinmusik* i pojmenování vydařených uměleckých děl jako třeba *Kukania - Krainą pieczonych gołąbków*.

Z pár ukázek lze těžko usoudit, zda Weiss (1944) snese srovnání s takovými mistry jako jsou *Wilhelm Busch*, *Tomi Ungerer*, *J.-J. Sempé*, a z Poláků *Jerzy Flisak* či *Julian Bohdanowicz*. K nim ho totiž radí autorka úvodního slova v katalogu *Anita Wincencjusz-Patyna*. Ale po prohlídce výstavy určitě člověk získá přinejmenším chuť na něco „extravagantního“... /red./

“Životné prostredie očami humoristov”

Autory knihy “Sme nielen za priateľské ovzdušie!” jsou **Milan Kupecký (aforismy)** a **Vladimír Pavlík (kreslené vtipy)**. Na internetu se o ní ví už od 22. 4. 2018, ale snad stojí za to ji zaregistrovat i v GAGu.

Co jsme o ní zjistili?

“Obsah tejto útlej knižôčky je vysoko aktuálny, tak ako sú aktuálne ochrana a zachovanie životného prostredia. A o to obom autorom ide.”

Na webu se s knihou připomněli na dubnový **Světový den Země** ale aktuální je stále - vybrali jsme z ní aspoň obálku (**viz**) + jeden vtip. A také “čo o knihe napísal humorista **František Mráz**”: „Karikatúra, aforizmus, proste satira je svojou prapodstatou určená na zosmiešňovanie a kritiku ľudských pokleskov. Odhadujem, že až sa ľudstvu podarí vytvoriť „dokonalý svet“, satira ako taká automaticky zanikne. Predpokladám však, že ak sa niečo také vôbec stane, uplynú milióny rokov a problém dokonalého sveta budú riešiť dosiaľ neexistujúce životaschopné organizmy. Určite to nebudú ľudia”.

Ľubomír Kotrha

Ľubomír Kotrha ze slovenského Trenčína stále ohromuje svou kvantitativně v Evropě nepřekonatelnou tvorbou. Není aktuálního tématu, jemuž by Kotrha hned vzápětí nevěnoval sérii nejen použitelných, ale často originálních kreseb s jednou velkou předností - jsou zásadně beze slov a tudíž mezinárodně maximálně srozumitelné. A tím pádem i použitelné! Přesto nevíme, zda tyto vtipy žijí někde jinde než na Kotrhově stránkách a jinde na webu. Přitom - **jak vidět vedle** - mají svou bezvadnou úroveň a svými originálními nápady výrazně přesahují většinu otiskovaných “satirických” kreseb jak je známe z většiny zahraničních novin. Myslíme ty, které pořád dokola těží ze zachycení podoby, respektive komentování výroků známých politiků. Ukázkou budiž originální zpracování situace před setkáním “Kim versus Trump” v Singapuru - jsou to jen dva z řady jeho vtipů. (g)

Kresby: **Ľubomír Kotrha** (Slovensko)

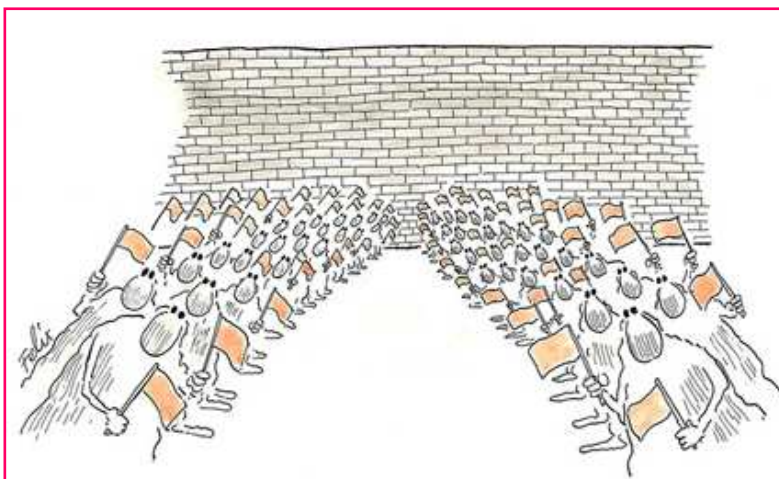
Po fotbalovém MS, které skončilo, je tu 200 stranová e-kniha fotbalového kresleného humoru **Ľ. Kotrhu**. Ukážku vtipů z e-knihy si můžete pozřít tu: <https://www.martinus.sk/?ultem=314725>

KRESBY Z ROKU 1968 NA VÝSTAVĚ V KREMNICI

V rámci **38. ročníka Európskeho Festivalu humoru a satiry Kremnické GAGY**, který se bude konat ve slovenské Kremnici ve dnech 24.- 26. srpna, proběhne výstava vtipů. Ovšem na festivalu bude na výběr i mnoho dalších produkcí, jak je tomu v Kremnici každoročně zvykem. (Bum/fj)

Výstava "Evropa karikaturistů" v Sofii

V sídle Evropské komise v Sofii byla otevřena výstava k zahájení bulharského předsedání EU na druhou polovinu roku 2018. Vystavují zde karikatury autorů ze 14 států, které s vedením unie v Sofii pro akci zajistili organizátoři z německé a francouzské ambasády v Sofii. A protože jsme v Česku nenalezli zmínku o účasti našich autorů (a kresbu **P. Reisenauera** „Panda pojíždá kr-

tečka“ jsme nedokázali zkopírovat), ilustrujeme zprávu o události kresbou populárního chorvatského *editorial cartoonisty* jménem **Srećko Puntarić** (viz obr.!) Dalšími autory z *Hrvatskeho dršstva karikaturistů* jsou *Luetić* a *Butir*, ze Slovenska **Čizmazia**. Na vernisáži byli přítomni i dva domácí Čavdarové - bulharští humorističtí kreslíři *Georgiev* a *Nikolov*. /hdk/ https://www.dnevnik.bg/photos/2018/06/21/3203361_fotogaleriia_evropa_na_karikaturistite/?pic=6

Hlásí se UWC

Čtyři Turci a Azerbejdžanský Seyran Caferli jsou mezi zakladateli nového spolku či jen **Cartoon magazínu** (o čtvrtletní periodicitě) skrytého pod šifrou **UWC**. Mezinárodní spolek se zatím chlubí počtem 1479 členů ze stovky států. Z vedení FECO je tu jmenován *Bernard Bouton*. Spolek má veliké cíle - mj. v úmyslu obsazovat mezinárodní soutěže svými porotci! Více se dozvíte níže (anglicky!) s pomocí adresy worldcartoonists.com anebo z mejlu na uwc cartoonists@gmail.com

Můžete si tam prolistovat i e-magazín, který představí jen kresby členů - a jak vidíte vlevo, vybranému autorovi patří hned celá jedna ze 36 stránek.

Advisory Committee:

Safak TAVKUL (Turkey) Andrei POPOV (Russia) Turan DERTLI (Turkey) Bernard BOUTON (France) Jitit KUSTANA (Indonesia) Murat YILMAZ (Turkey) Naser JAFARI (Jordan) Rubén BITZ (Argentina) Seyran CAFERLI (Azerbaijan) Omar PEREZ (Spain) Ahmet ALTAY (Turkey)

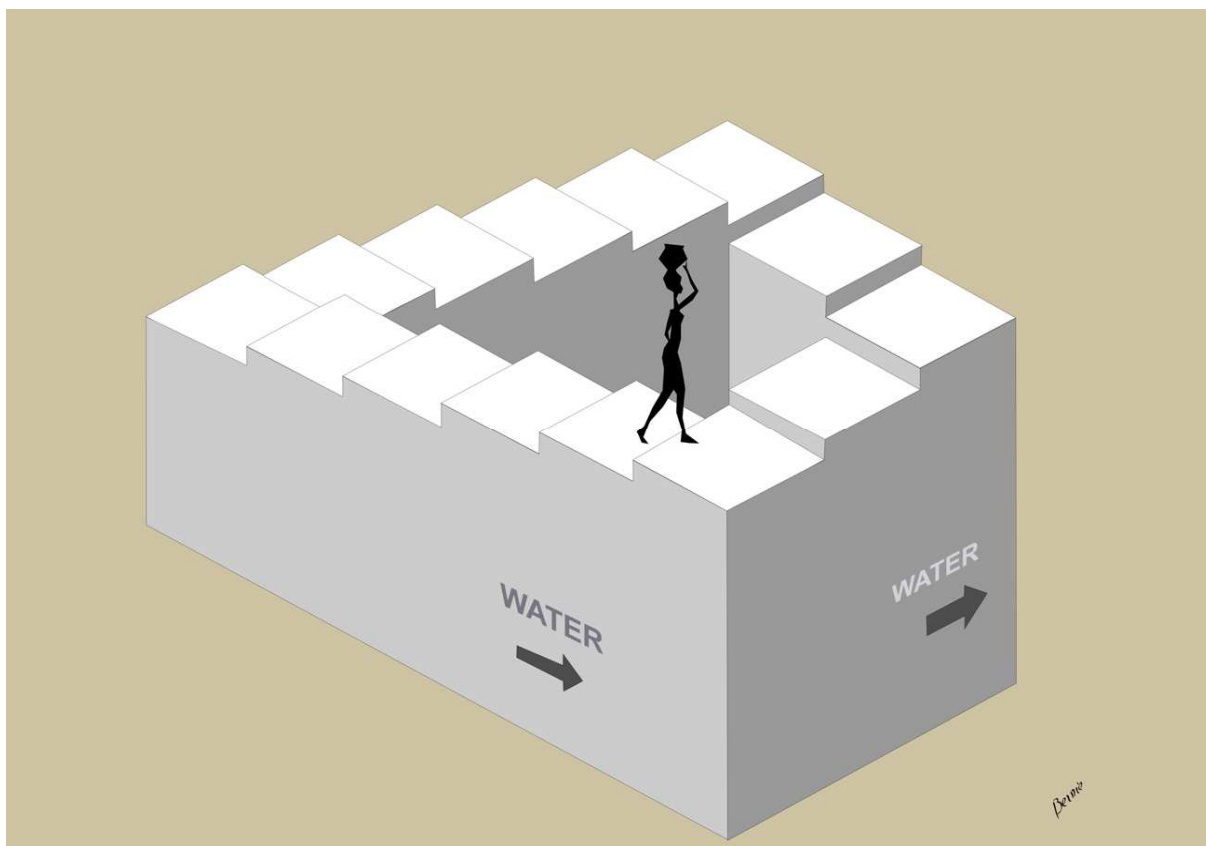
What is UWC? The UWC is an association formed by world artists. What does the UWC do? UWC organizes international cartoon contests. The UWC selects jury members for cartoon contests. The UWC organizes international cartoons exhibitions. The UWC organizes international events. The UWC organizes international symposiums. The UWC provides cartoon training in the cartoon school within its agencies. The UWC organizes interviews with cartoonists around the world. The UWC publishes a 3-month cartoon magazine consisting of members' cartoons. **UWC 1479 members in more than 100 countries. Currently there are UWC representatives in 41 countries.** UWC is the union of international cartoonists. One person per country can be a UWC Representative. Other cartoonists in that country gather around the UWC Representative. All UWC Representatives are affiliated to the UWC Advisory Committee. The UWC Advisory Committee manages UWC activities. **UWC's Mission: To bring world artists together with exhibitions, events, symposia, caricatures contests, printed publications and congress.** UWC's Vision: To bring the cartoonists of in the world together and to enable them to interact with each other. To publish the works produced by cartoonists from all over in the world. Hoping to meet at the UWC new issue.

Snímky: **HDK**

Dvakrát / **Bernie Bouton** z Francie (generální president FECO): *Karkulka a Voda*

Kresba: **Bernard Bouton** (Francie) - **Special Prize** (9. Int'l Cart. Drawing Cont. Amasya, Turecko)

Kresba: **Bernard Bouton** (Francie) - **Grand Prize** (48. Uморisti Marostica 2018, Itálie)

Jiránek hodně zlevnil!

Jak hlásí Jan Koutek, v pokladně Galerie Tančící dům je nyní k mání **Jiránkova** kniha vtipů **Včera, dnes a zítra** (v několika jazycích). Jde o vydání k tamní výstavě, ale nyní je v místě za baťovskou cenu **99 Kč**, což je pouhá třetina ceny původní. Ta je ještě stále uvedena na webu galerie - a k tomu nutno připočítat nemalé poštovné... Třeba jako dárek, ale možná i jako svazek vhodný pro pobavení na dovolené v exotické destinaci. Nad obrázky **Vladimíra Jiránka** to může být vhodná příležitost podívat se na současnou povolební frašku ve vzdálené vlasti z pořádného odstupu... -jk-

Barták v Praze 6

Mirek Barták se pár dní před svou osmdesátkou zúčastnil besedy v galerii ve **Ville Pellé** v Bubenči. Sempého **Malý Nikola** si mohl poslechnout, koho v tom páráku zdrbly paní Bartáková s paní Hanouskovou. A pan ředitel (za nimi) jim zřejmě rozuměl - soudě aspoň podle jeho výrazu. Barták, ač původně ze Solidarity, pak z centra města od Vltavy a nyní z Řevnic, se stal mediální hvězdou na "šestce"!

Celou stránku výstavě i besedě se špičkami české karikatury věnoval tamní regionální list "**Naše šestka**"; své si k tomu řekli i ve Fefíkovo-Vářkově černém měsíčníku "**Sorry**" (viz rubrika **Časopisy** v tomto čísle). Výstava byla pro velký zájem návštěvníků prodloužena o dva týdny do konce července. A o Bartákově osmdesátce jsme se dočetli i v Bumerangu, příloze bratislavského Športu, o jehož zvýšený náklad se v červenci postaralo fotbalové mistrovství světa...

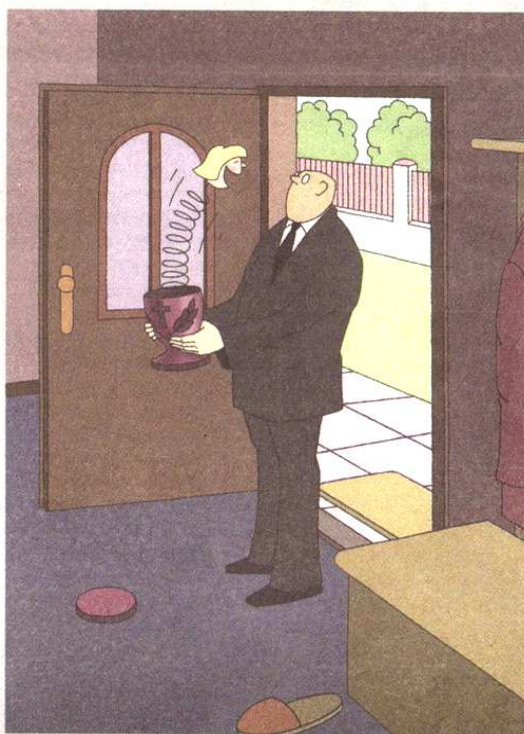

23. SPIŠSKÝ SALÓN KRESLENÉHO HUMORU MIREK BARTÁK

V rámci DNÍ HUMORU, které sa konali v Spišskej Novej Vsi, sa 8. júna uskutočnila vernisáž výstavy žijúceho klasika Mirka Bartáka z Českej republiky. Mirek Barták (nar. 1938) je pôvodným povoláním námorník a od roku 1969 humorista, kresliar a ilustrátor na voľnej nohe. Má za sebou vyše 70 samostatných výstav po celej Európe, 8 autorských kníh, ďalších 50 ilustroval doma i v zahraničí, ale je autorom aj dvoch kreslených filmov a množstva televíznych grotesiek. Je o.i. (od r. 1970) kmeňovým spolupracovníkom švajčiarskeho humoristického časopisu Nebelspalter a pracuje tiež pre zurišský Das Magazin.

Spišské salóny sa v tomto meste konajú už od roku 1988 a prvým vystavujúcim bol rodený „Spišák“ Ivan Popovič. Salóny potom pokračovali každoročne (Vico, Jiránek, Kubal, Slíva...) až do roku 1996, kedy nastala niekoľkoročná pauza, po ktorej Salóny pokračovali v rokoch 2007 do roku 2011.

Po retrospektívnej inštalácii v roku 2015 sa dvojica organizátorov Emil Labaj a Ferdinand Majerech opäť snažia dodržiavať ročnú periodicitu a tým udržiavať tradíciu Spišských salónov. V minulom roku bol vystavujúcim autorom Bobo Pernecký.

V červnu se totiž konal **23. Spišský salon kresleného humoru** a byl letos věnován právě Miroslavu Bartákoví. Po několikaletem "odmlčení" se tradici Spišských salónů podařilo loni konečně obnovit výstavou karikatur piešťanského Bobo Perneckého... A letos (**viz vedle!**) zmíněnou Bartákovou "osmdesátkou". (g)

Přerovský Dostál opět kreslil na Zubrfestu!

V sobotu 16. 6. 2018 - tak jako každý rok touto dobou - kreslil **Lubomír Dostál** s dětmi v areálu přerovského pivovaru na akci Zubrfest 2018. Poslal nám snímky z akce a přidal pár informací "Tématem kreseb byla zvířata a pochopitelně se hodně kreslilo zvíře zubr:-)". Ale pro čtenáře GAGu jsme vybrali fotku, na níž Dostál pomáhá dětem s tukanem (viz vpravo!) -g-

Marek Simon kreslí pro Deník

Nalézt v okresním městě na pultě nového stánku anebo ve stojanu "sámošky" místní deník, není nic těžkého. Na rozdíl od Prahy, kde to může být problém, patří třeba *Litoměřický deník* k novinám "prvního sledu" a proto se na svátek *Ivana* 25. 6. 2018 mohl stát objektem malého průzkumu. A skutečně: na osmé stránce (označená Česko) v jednom sloupci nazvaném **Názory** se hned nahoře objevuje kreslená glosa pojmenovaná nepřiliš vynalézavě "**Kresba Marka Simona**" (viz vedle). Pod ní je ještě sloupek *Ivana Hoffmana* a prostor *Názorů* doplňuje zpráva četky. Čtenáře zmlsané Mf-DNEsem či Lidovkami to může být - na noviny hrající si na celostátní deník - málo, ale na druhé straně: Kdo jiný ještě nabízí vtipnou kresbu věnovanou současné události? Simon je tak vedle *Mirka Kemela* v *Právu* jediným, byť až druhým příslušníkem cechu "Editorial cartoonists", jehož vymírání jsme dnes u nás

svědky. Navíc v MfDNEsu usoudili, že i portrétista *Václav Teichmann* je jen člověk a proto si jednou za desetiletí zaslouží dovolenou - anoncovali proto, že během té doby bude autora reprezentovat výběr deseti nejlepších kousků z nespočetné sbírky jeho portrétů významných osobností (s citáty z jejich úst či per) jako třeba *Havlíček z Borova*... Když poněkud odbočíme: překvapujícím zjištěním bylo, že Česko, Sport či Moje peníze (?) v *Deníku* svou stránku mají, ale čistě Zahraničí není věnována ani jediná ze šestnácti. Nepřehánějí to v celostátních novinách s tou regionálností? Nakonec to nechávají nejspíš na Simonovi a také na Kounovském, aby spolu suplovali za chybějící či chabou rubriku Svět... (ih)

ZPRÁVY Z HORŠÍ SPOLEČNOSTI

Nejvýznamnější kulturní událostí května se stala výstava kreslených vtipů a knižních ilustrací Sempého v Pelléově vile. Nutno doporučit! V rámci výstavy konaly se též doprovodné akce, mj. beseda s kreslíři Mirkem Bartákem, Mirkem Kemelem, Jiřím Slívou, Fefíkem a Ivanem Hanousekem. Na snímcích je pan Barták v rozhovoru s novinářem a zakladatelem kavárny Kabinet Julkem Macháčkem. Pan Barták – ten vpravo – oslaví 6. června osmdesátku. Mimochodem – osmdesátku by týž den oslavil i Vladimír Jiránek. Na dalším snímku si notují pánové Kemeľ a Slíva, nejspíš se baví o víně. Na třetím cosi vzrušeně vykládá Ivan Hanousek Mirkovi Kemeľovi, Barták naslouchá... tedy spíš odezírá...

Vářkovic kocour Vrbata odebral se do kočičího nebe. Jak to tam asi vypadá. Nebesa z Whiskas?

Honza Farkas poslal nám z Budějek svoji fotografii po aktuálním pracovním úraze. Že by si vypíchnul oko tužkou?

Miroslav Kemeľ otevírá svoji výstavu v kavárně Národní technické knihovny v Dejvicích. Stane se tak 12. června v 19 hodin, na vernisáži zahraje jeho kapela (jestli jsme to správně pochopili).

Zprávy z horší společnosti v předprázdninovém **Sorry** se tentokrát (až na jednoho kocoura čtyřnohého) všechny týkají autorů vtipů. Může za to výstava "**Sempé**", jež se konala ve **Fefíkově** místním dosahu, ba dokonce s ním uprostřed. Kolem něho se proto objevila řada starších, už dvounohých kocourů na pokec se zájemci z lidu. Nejmladší z kocourů mezitím utrpěl v Budějicích pracovní úraz. Fefík soudí, že si **Jan Farkaš** nejspíš vypíchl nepříjemně ostrou osobní zbraní oko. Ale palcátem prý tužku nenahradí, Žižka - Nežižka! (red.)

UŽ brzy tady “do-sem-pé-u-je-me” - to si pište, Ale zatím ještě shromažďujeme a přetiskujeme vše, co nám pošlete anebo co najdeme o úspěšné pražské výstavě v médiích. Konečně je tu další autor, který si na Sempého vzpomíná... **Návrat do dětství** připravil bubenečský **Fefík** pro obvodní **“Vaši Šestku”**.

Návrat do dětství

díky Mikulášovým patáliím

Bubenečská galerie Villa Pellé připravila pro své diváky bonbonek se světovou příchutí – ukazuje tvorbu legendárního francouzského kreslíře a ilustrátora Jeana-Jacquesa Sempého, výtvarného otce malého Mikuláše.

Pod názvem Sempé – Malý Mikuláš a jiné... představuje galerie do 15. července díla muže, který obohatil dětství čtenářů ve více než čtyřech desítkách zemí světa a spoluvytvořil kánon moderního kresleného humoru. Jean-Jacques Sempé z malého ateliéru na Montmartru a později z Montparnassu je bytostně spojen s živou klučíci partou v čele se zvidavým Mikulášem, šprtem Celestýnem a gurmánským Vendelínem.

Jean-Jacques Sempé se narodil v roce 1932. Stejně jako jeho

tvorba je pozoruhodný i jeho život. Školy zanechal už ve 14 letech, našel si práci poslíčka na kole, reprezentoval výrobce zubní pasty, prodával víno. V 50. letech konečně započal svou kariéru humoristického kreslíře v bordeauxském Sud-Ouest pod pseudonymem DRO a také zde publikoval první kresbu pod svým jménem.

Mikuláš přichází

První pravidelnou práci kreslíře mu nabídl belgický časopis LeMoustique, odkud také vze-

šel požadavek na vytvoření nové komiksové postavy. A tak v roce 1952 Sempé přichází s postavou malého Mikuláše, kluka na kole.

Mikulášových příběhů s ilustracím doprovodem si všimla manželka Alexe Gralla, reditelka nakladatelství Denoël a iniciovala první vydání příběhů Malého Mikuláše autorského duu Sempé-Goscinný. Následovala spolupráce s mnoha dalšími novinami a časopisy, například LeRire, Noir et Blanc, Ici Paris, Samedi-soir, France Dimanche. Spolupráce s Paris Match autorovi přinesla setkání s důležitými francouzskými kreslíři, Chavalem a Boskem.

Dvacet zemí světa

V roce 1978 vytváří Jean-Jacques Sempé první obálku pro New Yorker, kterých posléze nakreslí téměř stovku. Od úspěchu Malého Mikuláše a od roku 1962, kdy vydal své první album humoristických kreseb (Nic není jednoduché), postupně každý rok vydává novou knihu kresleného humoru. Ma-

lý Mikuláš je přeložen do čtyřiceti jazyků, alba kresleného humoru vycházejí ve dvaceti zemích světa.

Typická je pro autora laskavost a pochopení, s nimiž v tisícovkách kreseb tu údernějších, tu poetičtějších, komentuje koloběh lidského života. „Kreslené vtipy mám rád hlavně proto, že dokážou vyjádřit konkrétní myšlenky nepřímou. Je to způsob, jak říci něco o sobě, bez toho, aniž by se člověk prozradil,“ říká o sobě Jean-Jacques Sempé, který je autorem tisíce vtipů a originálních plakátů.

Pořadatelé výstavy připomínají, že Sempého kresby představovaly pro české čtenáře v éře komunismu výjimečně svěží možnost pohledu na svobodný svět kresleného humoru. „V šedém bezčasí normalizace pronikaly Sempého vtipy nejen do konformního oficiálního humoristického časopisu Dikobraz. Některé skryté významy zdánlivě nekonfliktní tvorby geniálního francouzského kreslíře a humoristy zůstaly zřejmě cenzorům skryty a potěšily tak vnímavé čtenáře.“

Ale Fefíkovi to zřejmě bylo ještě málo - vždyť v jeho čtvrti se fakt odehrála celostátní událost - takže, snad se nemýlíme, sepsal i další text, který jsme stáhli z internetu a najdete ho **na další stránce**, respektive přímo na i-adrese **“Náš region”**.

Viz: <http://nasregion.cz/praha/vzpominat-na-patalie-maleho-mikulase-sempeho-kreslene-vtipy-vykouzlili-usmev-i-za-komancu>

Vzpomínáte na Malého Mikuláše? Sempého kreslené vtipy vykouzily úsměv i za komoušů

Bubenečská galerie *Villa Pellé* připravila pro své diváky jarní bonbonek se světovou příchutí – ukazuje tvorbu legendárního francouzského kreslíře a ilustrátora *Jean-Jacques Sempého*, výtvarného otce malého Mikuláše.

Jednoduché perokresby si české publikum už několik desetiletí spojuje právě s patáliemi malého Mikuláše a jeho party nerozlučných kamarádů. Jean-Jacques Sempé (*1932, Pessac u Bordeaux) však za více než padesát let práce nestvořil pouze živou klučičí partu v čele se zvědavým Mikulášem, snaživým Celestýnem nebo gurmánským Vendelínem.

Z Paříže do celého světa

Z malého ateliéru na Monmartru a později Montparnassu se Sempému, komandéru Řádu umění a literatury, podařilo oslovit celý svět. Nakreslil tisíce vtipů, které tvoří více než 40 alb a později i ikonické titulní strany magazínů světové ligy, jakým jsou například *New Yorker* nebo *Paris Match*.

Sempého vtipy – to je katalog našich slabostí, neobratností a opuštěnosti, pohled do soukromí, který připouští a omlouvá naše slabiny, evidentně působí radost čtenářů, který v duši každé postavy vidí jako v zrcadle svou vlastní křehkost.

Trocha svodnějšího prostoru v dobách Dikobrazu

Sempého kresby představovaly pro české čtenáře v éře komunismu výjimečně svěží možnost pohledu na svobodný svět kresleného humoru. A pronikaly nejen do oficiálního humoristického časopisu *Dikobraz*, ale i do jiných periodik. Některé skryté významy zdánlivě nekonfliktní tvorby francouzského kreslíře zůstaly zřejmě mocipánům skryty a potěšily tak vnímavé čtenáře.

Reprezentativní výběr z díla letos šestaosmdesátiletého autora, který laskavě a přitom trefně zobrazuje život ve vší jeho pomíjivost a paradoxech, osloví návštěvníky všech věkových kategorií – nápaditou a interaktivní expozicí ve všech třech podlažích galerie. V přízemních sálech budou vystaveny kreslené vtipy a titulní strany *New Yorkerů* a *Paris Match*, vyšší patro bude věnováno ilustracím pro děti, pochopitelně zejména malému Mikulášovi.

Výjimečný je také rozsah doprovodného programu

Jednou z akcí bude beseda s kreslíři *Jiřím Slívou*, *Miroslavem Bartákem*, *Mirkem Kemelem*, historikem kresleného humoru *Ivanem Hanousekem* a objeví se určitě i někdo ze *SORRY*. Pozvání přijali na 31. května na šestou podvečerní. Asi se bude trochu vzpomínat, ale důležitá bude i současnost a budoucnost kresleného vtipu.

A závěrem ještě důležité upozornění – všichni, kteří prokážou, že se jmenují *Mikuláš*, mají na výstavu vstup zdarma. Výstava potrvá do 15. července. **(Pozor: je prodloužena - red.)**

Zdroj: *Náš region*. Viz: <http://nasregion.cz/praha/vzpominat-na-patalie-maleho-mikulase-sempeho-kreslene-vtipy-vykouzily-usmev-i-za-komancu>

V žurnalistickém médiu zvaném *Mediažurnál*, se objevil kratší textík o francouzském karikaturistovi a jeho přínosu pro uznání kresleného humoru za plnohodnotný novinářský žánr. Připojme, že dle nás ten žánr vůbec nejhodnotnější, protože... Ale to už si každý doplníme sami, neb to vidíme, vnímáme a víme - a umíme si své tvrzení obhájit!

Sempé – mistr kresleného humoru v Praze

Svým způsobem vevýznamná. Tak lze jedním slovem označit výstavu „Sempé“ ve Ville Pellé v Praze-Bubenči. Tak rozsáhlou expozici díla zahraničního karikaturisty na našem území jsme nezažili od časů Jeana Effela – shodou okolností též z Francie a též ještě za autorova života.

Jean-Jacques Sempé (86 let) sice osobně na vernisáž nedorazil, ale zastoupili ho jeho pařížští galeristé, kteří české kurátorce Kláre Vorskocové vyšli vstříc a kromě atraktivní části věnované dětskému hrdinovi „Malému Mikuláši“ (Sempého kresby vycházely před rokem 1989 také v dětském časopise *Ohníček* – pozn. red.) poslali do Prahy i výběr kreslených vtipů,

kterými Sempé proslul ve světě dospělých. Především rozměrných obrazů plných lidiček pod detailně propracovanými kresbami vysokých budov nabízí budova dva velké sály. Nechybí ani výběr z drobných vtipů, které už před půl stoletím přetiskovaly české časopisy, aniž by se obtěžovaly doprovodit je jménem autora – šlo přece o vtipy „ze zahraničního humoru“. Ty celostránkové, a proto nejprokreslenější vtipy tvořené pro známý týdeník „Paris Match“, anebo Sempého barevné obálky proslulého „New Yorkeru“, jsme ale dlouho znát nemohli. Na výstavě najde divák i ukázky těch, které vyšly až v poslední době!

Kromě tradičně nabitě vernisáže, kde její

návštěvníci „přetékali“ až do zahrady, byl nečekaně slušný zájem i o první z komentovaných prohlídek. Spolu s kurátorkou provázela znalec tohoto žánru Ivan Hanousek desítky zájemců téměř dvě hodiny celou expozicí. Vyzdvihl při tom fakt, že sám pařížský karikaturista nepovažuje vtip za nějaký „nižší“ výtvarný žánr a naopak se právě k autorství kresleného humoru pro tištěná média hrdě hlásí. Píše se o tom dlouze a důkladně v originálním výstavním katalogu ve formátu novin, který je k dispozici zdarma. Přesvědčit se o tom mohou diváci až do půlky letošního července.

(G)

Jiránek v Karlových Varech:

Nejdřív to zjistil a do redakce GAGu poslal Jan Koutek. Víc najdete na webu Reflexu. Pak však jsme zahlédli v televizi Jirku Slívu, jak muzicíruje na karlovarském filmovém festivalu. Nu a teď už ho vidíme (**obr. nahoře!**) i u plakátu na výstavu *Jiránek a film*.

<https://www.reflex.cz/clanek/festival-karlovy-vary/88128/povstalec-proti-blbosti-podivejte-se-na-neznamou-kolekci-vtipu-vladimira-jiranka.html>

Potvrdilo se, že Jiří je doma prostě všude - tentokrát ho vidíme jak v **lepší společnosti** (Karlovy Vary) - a jak jste zaregistrovali o pár stránek dříve, tak i v **horší společnosti** (= v **Sorry**)

A vtipy, které kreslil Jiránek? Určitě nejsou tak neznámé, jak pořadatelé tvrdí, ale to neznamena, že by byly horší.

Jsou velmi zasvěcené, jejich názory na český i světový svět filmu jsou blízké kritickým pohledem recenzím *Mirky Spáčilové* v MfDNESu, které občas najdete v naší rubrice o humoru „Z tisku“. Vybrali jsme proto (**viz vlevo!**) aspoň dvě ukázky týkající se právě úpadku domácí komediální tvorby, dříve tak bezvadné. A spojené se jmény - nejen herců, ale i režisérů jako *Frič*, *Wassermann*, *Krejčík*, *Forman*, *Menzel* či *Smoljak-Svěrák*.

Čtyřnásobná pravda

Je divné, že zrovna humoru jak filmovému, tak tomu kreslenému, už zvoní hrana... Asi je opravdu pravdivá známá pravda pravdoucí: **Lehčí je diváka rozplakat, než rozesmát.**

Citát na srpen / Karel Havlíček Borovský

„Bez všelijakých důkazů a výkladů vidí tady hned na první pohled každý, že komunismus je učení nanejvýš bláznovské a že se mohlo jen vyrojít z hlav několika pomatených lidí, kteří by vždy chtěli z člověka učinit něco buď lepšího, neb horšího, ale vždy něco jiného, než je člověk.“

(Srna a Simon - viz obr.!). Na dalších příchách už se usadily početnější skupinky (3. - 7. místo, 8. - 9. místo a 10. - 15 místo). Nejvyrovnanější soubor dle mínění jury zaslal španělák Prchal (všechny tři jím zaslané vtipy se vešly mezi 3. - 9. místo).

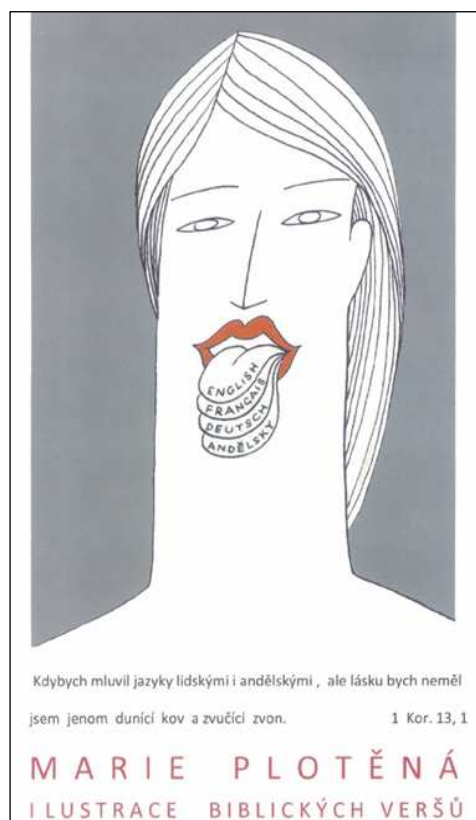
Více najdete na adrese:

<https://drive.google.com/drive/folders/1OtEyETaeb9cNUA4xfwc89PMCO4nhm2Dc>

Vtip měsíce června

V červnovém kole soutěže České unie karikaturistů o Vtip měsíce 2018 soutěžilo 46 kreseb; na 1. - 21. místě jsme našli jména pouze tuctu autorů. Na nějaký hlubší rozbor příčin malého okruhu soutěžících nemáme dost podkladů, ale i kdyby se o soutěž zajímaly dvě desítky českých karikaturistů, není to dobrá vizitka pořadatelů - natož pak dobrá zpráva o stavu našeho kresleného humoru vůbec.

Pouze první a druhé místo pořata obsadila jedním jménem

Plotěná na setkání s Biblí

Zajímavý týden zažili v červenci účastníci "Ekumenického setkání s Biblí a uměním - ESBÚ" v Krkonoších, kde byla i pro případné návštěvníky hor a Jánských lázní připravena výstava kreseb Marie Plotěné inspirovaných Biblí (viz obr.!) s vernisáží 16. 7. 2018. O možnosti nevšedních zážitků se v programu pro účastníky postarala i silná jména, jako kupř. Jiří Pehe, Jindřich Šídlo či Jiřina Šiklová...

Malý Mikuláš zůstane v Praze až do srpna...

...zní titulek v novinách. Výstava nazvaná "Sempé - Malý Mikuláš a jiné", která slaví dva měsíce od svého otevření, se pro velký zájem prodlužuje - zní text v MfDNESu z 11. 7. tr.

Dílo francouzského karikaturisty a ilustrátora slavné dětské série Jeana-Jacquesa Sempého je v Česku k vidění poprvé, pražská Villa Pellé expozici hostí až do 19. srpna. O dva dny dříve oslavil autor šestaosmdesátiny.

Velmi dobrá zpráva pro ty, kdo galerii ještě nenavštívili. Když se na Sempého vtipec využil český národní umělec karikatury Vladimír Renčín... Prostě: Pražáci z

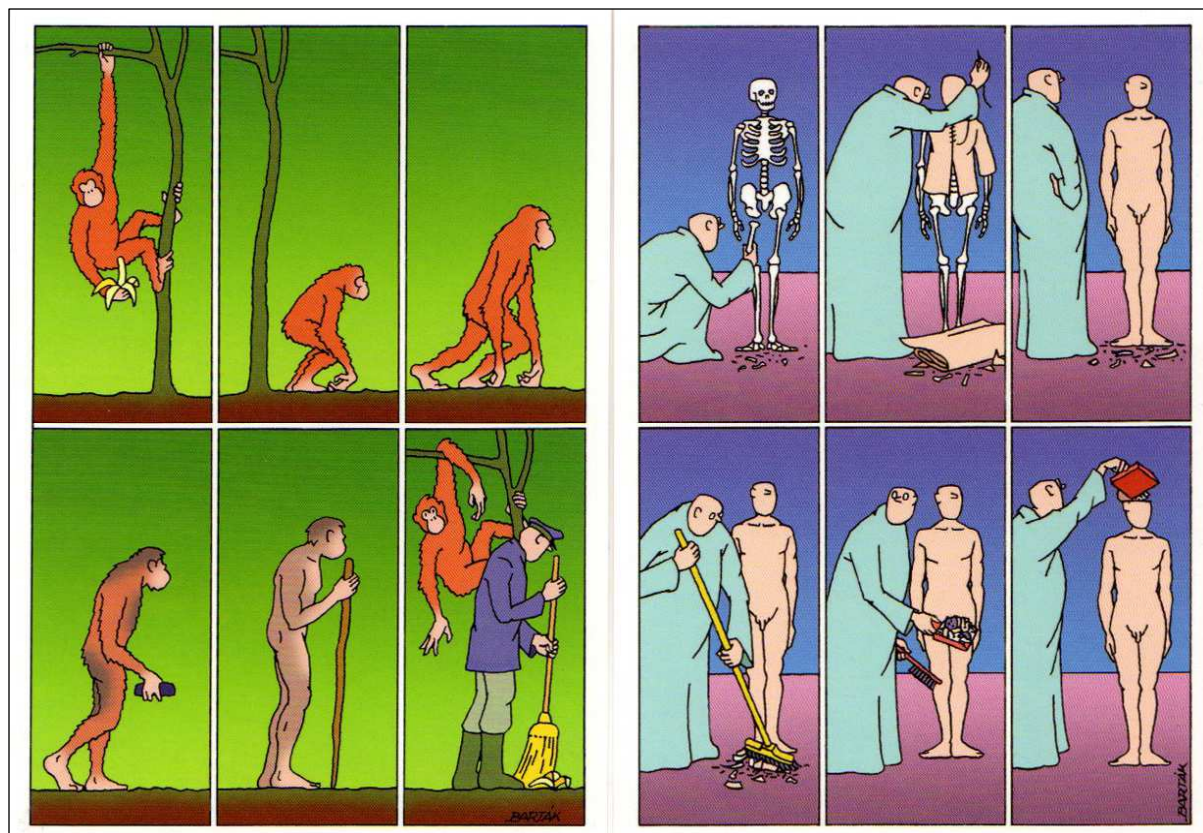
řad čtenářů GAGu by měli vědět, že tato návštěva je povinná (!) a zbývají jim ještě 4 dny...

Citát na srpenec / Miroslav Horníček

"Vtip je jako bonbonek, zabalenej v papírku. Někdo si ho rozbalí ihned, někdo až doma, někdo za týden... Ale to je jedno. Než bych ho podal rozbalenej, anebo dokonce předcucanej, tak to ne. To ne. To je taková moje soukromá teorie; že vtip mám zabalit do naprosto vážné, klidné tváře."

Bartákovy stripy - neobyčejné pohlednice

Už jsme tu tento "produkt" jednou prezentovali, ale nyní se nám dostaly do rukou tři další. Dvě jsme vybrali, abyste posoudili neběžný formát šesti okének vyplňující pohlednici kresleným vtipem na pokračování situovaným "na výšku". A s pointou v tom posledním. Oba stripy se věnují vzniku či vývoji člověka. **Mirek Barták** je vytváří pro jednoho zahraničního vydavatele či spíš sběratele.

Zpráva z tapíří rezervace

(Festival Humoru ve Františkových Lázních se konal 13. – 14. 7. 2018)

Jsa označen visačkou s funkcí porotce a byv zvědav na reakce lázeňských hostů, vmísil jsem se hned po příjezdu do davu humoruchtivých návštěvníků výstavy kreslených vtipů pod širým nebem. Tentokrát bylo tématem soutěže CESTOVÁNÍ. Hlavní lázeňská třída zaplněná desítkami panelů a stovkami kreseb připomínala spíše rušné náměstí v metropoli nežli poklidnou lázeňskou kolonádu. Mezinárodní festival kresleného humoru už patří k vrcholu sezóny západočeských lázní a příchozí, nejen lázeňští, vyhledali tuto výjimečnou příležitost k zasmání, pobavení a setkávání už potřetí. Zasloužených pochval i poděkování bylo v oficiálních projevech vysloveno mnoho, jedno uznání bych však chtěl vyslovit. Uspořádání tak veliké přehlídky dává velkému množství diváků možnost seznámení se soudobou českou i zahraniční tvorbou cartoons a tvůrcům, kteří se inkognito vmísí mezi veřejnost, objektivní příležitost sledovat reakce obecnstva na své výtvořky. Myslím, že žádná jiná současná přehlídka kreslených vtipů u nás nenabízí tak široké možnosti.

Do soutěže se přihlásilo 186 účastníků z pěti kontinentů a hodnotilo se (vystaveno bylo) 690 kreseb. Porota udělila hlavní cenu *Zlatého tapíra* královéhradeckému *Lubomíru Lichému* druhé místo určila Františku Bojničanovi ze Slovenska a třetí byl Jitet Kustana z Indonesie. Průběžné hlasování návštěvníků festivalu ocenilo české autory: jako vítěze Sidonia Jiro, druhý byl Pepa Bílek a na třetím místě Mirek Vostrý. Jako člen odborné poroty se ocenění vzdal a na jeho místo postoupil Bořek Frýba, několikanásobný vítěz minulých ročníků.

A můj subjektivní posudek? Kvalita hodnocených příspěvků značně rozdílná, ale celkově zase lepší oproti loňsku – po stránce výtvarné i originality vtipu. I ti méně zdatní autoři se zlepšují a takovéto srovnávání s renomovanými tvůrci jim očividně prospívá. Naprosto odlišné bylo hodnocení poroty a návštěvníků, což se zdá být přínosné, neboť si obě strany vzájemně tříbí vkus a každá další takto velká přehlídka může směřovat ke sblížování rozdílných stanovisek – poroty, obecnstva i autorů kresleného humoru.

Jaroslav Kopecký

Vzácná návštěva - aneb Rusové v Praze 2018 bez tanků a s humorem...

Přijeli do Prahy dříve než 21. srpna a byli po tom půlstoletí přivítáni přátelsky. Jiří Slíva (uprostřed) je vzal do Bubenče na Sempého. A kdo by se divil, že i **Saša Sergejev a Viktor Bogorad** se s Jirkou a Sempého figurkami nechali vyfotit tak, jako kdekdo z četných návštěvníků... Viz fotografii na počátku této rubriky... Takže to je docela symbolické, že - kde jsme začali, tím i končíme...

Zlaté oči! Tak to v GAGu dělat nejde - vždycky se totiž na poslední chvíli objeví nějaký aktuální příspěvek - a kam jít s ním, než přilepit ho k těm před-

šlým! Přece si teď kvůli jakémusi novému nápadu nerozbouráme tak pracně splepené stránky s už tak dost bohatým zpravodajstvím z domácí karikaturistické scény...

„Kvarteto 276“ v Unhošti

Pokud se složení vystavujícího kvarteta **Jiří Novák, Bohuslav Šír, Emil Šourek a Jan Vobr** (na obr. zleva!) může zdát přinejmenším zvláštní, nic proti tomu. Každý z autorů má na výstavě svůj panel (viz obr. vpravo!). Ani předběžné hloubání o nějakém zásadním společném výtvarném pojetí nepřineslo nic jiného, než zálibu čtveřice v humorném kreslení. Nu a osobní známost z akcí spolku karikaturistů.

Záhadnou cifru v názvu jsme aspoň zkusili ještě před vernisáží vydělit čtyřmi a výsledek byl blízký sedmdesátce. Blížil se tak průměru věku kvarteta autorů - a Novák právě toto řešení ve své zahajovací řeči prozradil - tedy potvrdil...

(Pokračování na další straně!)

Jinak se divákovi dostává opravdu pozoruhodného rozšíření povědomí, jak různorodý může být kreslený humor - každý z autorů tvoří jinak, tedy nabízí něco jiného.

Možná právě Novák představuje tvorbu, které si běžný čtenář obvykle představí pod pojmem kreslený vtip. A nejen méně zasvěceného diváka může překvapit, že jde o vtipy bez slov a dokonce, že ty možná nejlepší kousky jsou bez jeho obvyklých postaviček. To neznamená, že by byly bez figurek - tím napovídáme, že se

nám líbily možná nejvíc jeho výjevy ze života na šachovnici. *Emil Šourek* i *Jan Vobr* vybrali nejlepší exempláře z dosavadní tvorby. Ten první se určitě vymyká běžným „dikobrazím“ způsobům a ten druhý jmenovaný zaplnil sobě vyhrazená skla desítkami portrétů známých lidí (**obr. dole**). Nejprekvapivější tak může být speciální výtvarný humor *Bohuslava Šíra*, který třeba svým „drzým“ oživením známých původních ilustrací verneovek vyvolává ve druhém plánu i mírnou nostalgii u staršího publika (**vpravo!**).

O to zajímavější může být „vzdělávací“ funkce výstavy, která už při zahájení v letním termínu potěšila hojnou účastí místních občanů včetně novinářů (a dnes spíš spisovatelů) *Tomáše Čechtického*, *a Jaromíra Slomka* a neapraktologa (dnes už i cartoonologa) *Jaroslava Kopeckého*. Právě tak nelze nepochválit úžasné duo jazzmenů (housle a kytara) a neobyčejně bohaté obžerstvení pro přítomné.

Za to nutno ocenit i ředitele a další pracovníky **Melicharova vlastivědného muzea v Unhošti**, ul. Dr. Beneše 1, 273 51 Unhošť. Více o výstavě najdete na: www.muzeumunhost.cz

NÁVŠTĚVNÍ HODINY: po, svátky: zavřeno, út-pá: 9:00–11:00, 13:00–17:00, so+ne: 9:00–12:00.

Vernisáž, kterou zlehka popisujeme výše, proběhla před čtyřmi týdny 19. července, ale dobrá zpráva pro abonenty GAGu zní, že stále ještě není pozdě se do přízemních sálů muzea dostavit - expozice na vás čeká až do 25. srpna tr.!

Snímky: **GAGfoto**

Ale to ještě není z letní scény kresleného humoru všechno - otočte laskavě list a uvidíte...:

Setík ve smíchovské Portheimce

Nu, abychom nebyli jen negativní, ještě něco pozitivního. Výstava proslulého **"Sorrysty"**, jinak seriózního pana ing. arch. Setíkovského byla zahájena už před měsícem, ale ve smíchovské galerii *Portheimka*, kde se smíchu docela daří, zkouší až do druhého dne měsíce září nikoliv rozplakat, ale regulérně nasat některé politiky. Tvrdí, že to sice není tak těžké, jako lidi rozesmát, ale určitě je to potěší...

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 5
VÁS ZVE NA VERNISÁŽ VÝSTAVY
**KRESLENÝCH VTIPŮ
A KARIKATUR**
V GALERII PORTHEIMKA
12. ČERVENCE 2018 V 17 HODIN

VÝSTAVU MŮŽETE ZHLEDNOUT
OD 12. 7 DO 2. 9. 2018

SETÍK

Kresby: **Setík** / Snímky: **Pavel Hanák**

Opožděná aktualita - Bureš!

Možná jste si všimli, že na předchozí stránce nahoře je z pozvánky na výstavu Setíkových politických karikatur jen výřez s vysazeným textem. Zde (viz vedle!) teď přinášíme opožděné vysvětlení - ten obrázek s černým obdélníkem se nám nezdál nějak moc povedený a tak jsme si stáhli pro GAG jen ta fakta...

Posléze se ukázalo, že tím hlavním faktem bylo cosi divného. **Pavel Hanák** nám sice poslal spoustu fotografií z výstavy (dokonce dvakrát!) ale avízovaný text nikoliv - prostě nedošel.

Až náš stálý zvěd **Aleš Morávek** nám sdělil takzvanou "informaci z chodníku" před Portheimkou, že původně prý byli na plakátku politici tři - vedle komouše a prezidenta tam byl i premiér!

A - údajně na prosbu z radnice Prahy 5 (je provozovatelem galerie v Portheimce) - byl pan Bureš z propagace výstavy vypuštěn.

Nu, zkoušíme nyní z **Pavla Hanáka** vydolovat konečně příslušný text a dozvědět se o celé

věci, byť s prodlením, něco více. Ale abyste si třeba nepomysleli, že ve věci nejsme vyvážení, máme i vážnou kritickou připomínku na adresu karikaturisty: ve vtipu na předchozí stránce vlevo dole má v bublině hrubku! Jak ví i malé dítě, český premiér se za pětadvacet let nenaučil mluvit česky, jak mu přisuzuje Setík. V každém svém infinitivu dělá Babiš nad "t" háček. Zde má být tedy napsáno **doložit'**. (G-men)

Objev / Recenze Pavla Hanáka na výstavu Setíka

Vysvětlení neplánového zdvojecenzování

S omluvou a nikoliv s výmluvou jsme až na konci července nejprve objevili mezi zaslanými obrázky i avízovaný text **Pavla Hanáka**. A nakonec se nám podařilo soustředěním všech sil v redakčním soukolí převést do našeho staromódního wordu ".doc" i tento text (**viz dále!**). Byl poslán ve formátu vyžadujícím nějaká netradiční řešení (prozradíme, že se to prezentovalo jako ".odt" a varujeme: něco takového posílejte jen u vědomí, že se o tom v redakci asi ani nedozvíme) - takže vše dobře dopadlo.

Tedy: Škoda, neb jsme se snažili o výstavě též něco zjistit a podle Hanákových obrázků ze Setíkovy výstavy posoudit její úroveň a také vysлідit, co asi vedlo k zprznění autorovy jinak

graficky čisté a černobílé pozvánky...(viz výše) To jsme si mohli ušetřit! Nakonec jsme u-
soudili, že žádný z textů si nezaslouží opomenutí a tak tu servírujeme oba pěkně po sobě - i
když v opačném pořadí, než byly sepsány...

Marek Setíkovský v Portheimce

Začalo to ve středu převozem obrázků do Portheimky. Obrázky naloženy, dokoupeny po-
třebné materiály, hřebíčky a závěsy na rámy, převezeno, vyloženo.

V Portheimce vznikla, po její úpravě na muzeum skla, nová výstavní prostora v prvním patře
o rozloze tří menších místností. Dostatečně světlá, zařízená stojany na obrázky. Tak jsme
spolu s Markem rozložili 19 obrazů v rámech do stojanů. Rámy obsahovaly převážně dva
obrázky, jenom jeden s Paroubkem namalovaným akrylem byl samostatný. Ostatních 25
obrázků velikosti A4 jsme zavěsili na zeď, kde krásně doplňovaly rámy ve stojanech. Druhý
den doladit obrázky, srovnat výtečné chlebičky, lahve s výborným argentinským bílým a
červeným vínem. A vernisáž mohla začít.

Výstavu uvedl sám Marek Setíkovský, dále pohovořili zástupci magistrátu a Jiří Košťtýr zahrál
tři písničky.

Marek je opravdu brilantní kreslíř. Téma jeho obrázků bylo napůl politici, napůl černý humor.

Terčem vtipů
se stali politici
Putin, Merkelo-
vá, Arafat, Ze-
man, Klaus, Ba-
biš, Stropnický
jr., Filip a o-
statní z naší i
evropské poli-
tické scény. Je-
ho kreslené vti-
py nelze popi-
sovat, musí se
vidět. Ale díky
časopisu Sorry,
kde Marek pu-
blikuje, budou
lidé styl jeho
humoru znát.
Setíkovský je

povoláním architekt. Je na něm vidět, že zná stavba fóru, kresba je čistá a jasná. Barvy
používá s pomocí počítače a krásu linky podtrhují.

No a také snad humorná příhoda: Na plakátu je sestava tří politiků Zemana, Babiše a Filipa.
Na plakátu umístěném před Portheimkou je však Babiš vygumován, prý na povel NE zástup-
ců *Hnutí ANO* z magistrátu. Zbytečná aktivita, vždyť nahoře ve výstavní síni najdeme dalších
10 Andrejů a ještě v jakých pěkných situacích. Inu pravicový názor Marka je na všech obráz-
cích jasně znát. Posezení pokračovalo v nedaleké restauraci Zubajda.

A kdo se zúčastnil? Z ČUK předseda Radovan Rakus s Iskrou, Pavel Hanák s Musilkou, Jiří
Košťtýr s kytarou, Jarda Dostál, Tomáš Souček (který přinesl haldu starších časopisů *Sorry*),
Milan Hlaveš, Fefík, Karel Vrána, Aleš Morávek a spousta Setíkových kamarádů a přátel...
Dohromady asi šedesát lidí, kteří zcela zaplnili výstavní místnosti. Výstava stojí za skouknutí,
dříve než frakce ANO objeví Babiše na obrázcích.

Text a snímky: **Pavel Hanák**

Ježto je tu trocha místa a citáty o humoru už jsme v tomto vydání všechny vyčerpali, dodej-
me k textu **Pavla Hanáka**, že právě tento karikaturista se celoživotně zabývá kreslením **port-
rétů** a proto má jeho hodnocení úrovně Setíkových portrétů svou váhu. I s vědomím, že jde o
dílo kamaráda. (g)

PETR KARLÍČEK

NAPÍNAVÁ DOBA

POLITICKÉ KARIKATURY (A SATIRA) ČECHŮ,
SLOVÁKŮ A ČESKÝCH NĚMCŮ (1933–1953)

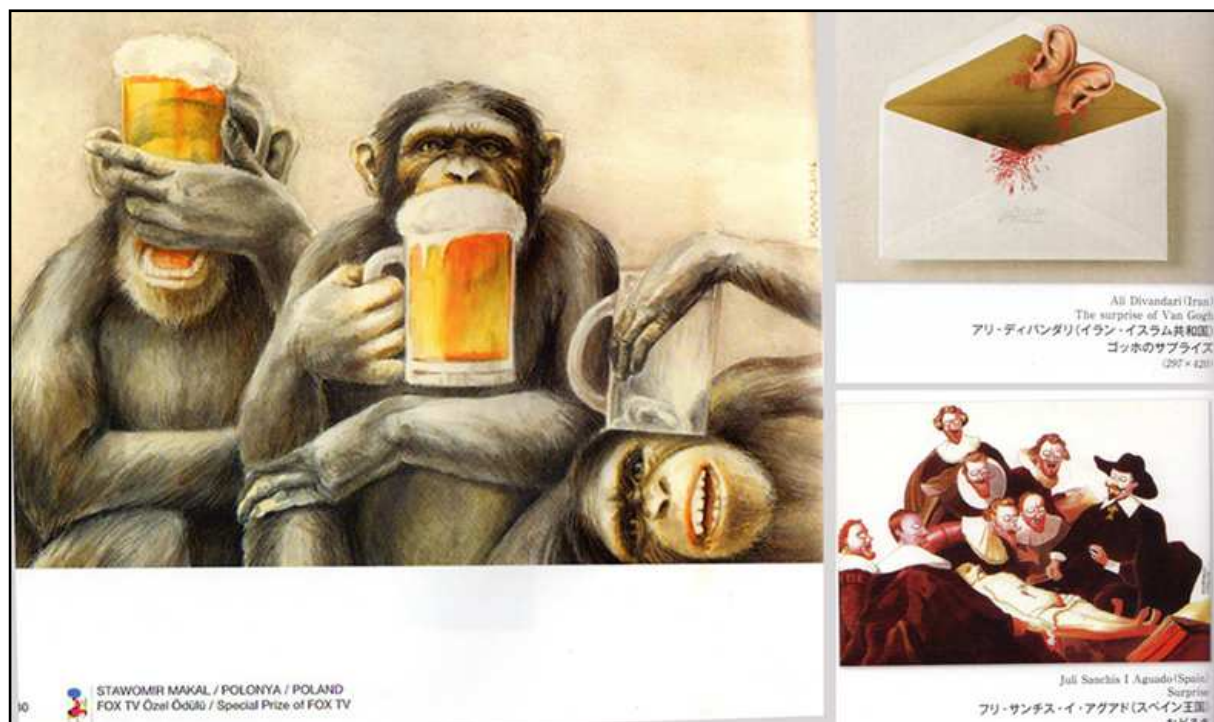
UNIVERSUM

Pročíst se poctivě touto knihou není věcí jednoho víkendu. Natož pak se jí důkladně prokoukat! Už jen obálka knihy, která právě vyšla je unikátním přehledem obálek patnácti humoristických časopisů z nepříliš šťastných dvou desetiletí našich zemí. Spočítejte si sami, kolika z nich jste kdy listovali (2 body) a o kolika jste věděli či aspoň cosi zaslechli (1 bod). Pokud v tomto testu dosáhnete víc než 18 bodů z možných 30, překonali jste šéfredaktora GAGU!*)

*) Samozřejmě před tím, než dílo prozkoumal.

Mistři pláten / Ze světa i z domova

Po kratší (či delší?) pauze se do GAG vracíme s touto rubrikou - a to se 4 různými příspěvky:

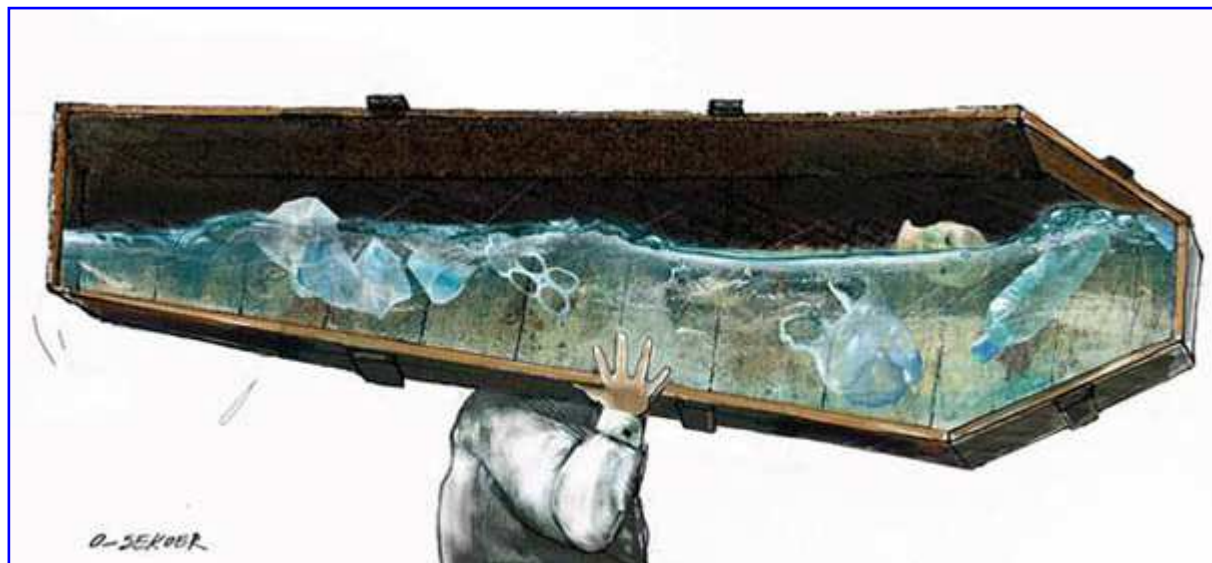
Slawomir Makal, Polsko: *Nevidím, nemluvím, neslyším*, **Ali Divandari**, Irán: *van Gogh*, **Juli Sanchiz**, Španělsko: *Operace*; a dole: **Václav Linek**, Česká republika: *Breughel...*

V GAGu vítáme další kresby autorů na téma všemožných slavných obrazů a soch... (red.)

Výsledky / Itálie, Ukrajina, Maroko, Chorvatsko, Srbsko, Turecko, Irán, Německo, Čína, Polsko, Rumunsko

2. Intl Cartoon Competition – Maroko

Téma: “WATER, A SOURCE UNDER PRESSURE”

1. cena: Liu Qiang, China / Jin Xiao Xin, Čína
2. cena: **Luc Descheemaeker**, Belgie - viz obr. výše!
3. cena: Mojmir Mihatov, Chorvatsko

Special Mentions: Kamel Berrani, Alžír; Mohamed Ajeg, Maroko; Brady Izquierdo, Kuba

13. Festival dell'Economia Studio d'Arte Andromeda Trento - Itálie

1. cena: Agim SULAJ, Itálie
2. cena: Yang LIJIE Čína
3. cena: PETRY & CRISAN, Rumunsko

Animal Cartoon “Wild Animals” Bělehrad - Srbsko

First prizes (2x):

Manuel Arriaga - Španělsko
(viz obr. vlevo!)

Voroncov Nikolai - Rusko (viz dále)

Second prizes (2x):

Sergii Riabokon - Ukrajina

Marco De Angelis - Itálie (viz dále)

Third prizes (2x):

Zoran Tovirac Toco - Srbsko

Mohsen Zarifian - Irán

Diplomy:

Goran Milenković - Srbsko;

Masoumeh Rahimi - Irán;

Djoko Susilo - Indonézie;

Raimundo Waldez C. Duarte - Brazílie;

Raed Khalil - Sýrie;

Pavel Matuška - Czech Republic
(viz obr. vlevo!)

VI. Int'l competition of the cartoon “Time is Money” - Ukrajina

1. místo – Igor Lukjančenko (Ukrajina)
2. místo – Mojmir Mihatov (Chorvatsko)
3. místo – Raed Khalil (Syrie)

Mentions – diplomas: Henryk Cebula (Polsko) - Konstantin Sunnerberg Cost (Belgie) - Lijie Yang (Čína) - Ba Bilig (Čína) - Khaled Al Jabery (Spojené Arabské Emiráty) - Luis Eduardo Leon (Kolumbie)

1. Int'l Organ Donation Cartoon Contest - Turecko

Jury vedená **Mikhailem Zlatkovskym (Rusko)** posoudila **950** příspěvků od neuvedeného počtu autorů ze čtyřicítky států.

1. cena: **Grzegorz Szumowski (Polsko) (obr vpravo!)**

2. cena: **Zygmunt Zaradkiewicz (Polsko)**

3. cena: **Andrei Popov (Rusko)**

5x Encouragement Award:

Mojmir Mihatov/Croatia

Musa Gümüş/Turkey

Silvano Mello/Brasil

Satılmış Akin, TURKEY

Kürşat Zaman/TURKEY

<http://www.tonv.org.tr/cartoons-supporting-organ-donation/>

2. World Humor Awards 2017 Salsomaggiore - Itálie

Téma: *La Civiltà Artificiale* (Užité umění)

GOLDEN TROPHY: Konstantin Kazančev, Ukrajina /viz dále!

SILVER TROPHY: Maurizio Tonini, Itálie

BRONZE TROPHY: Fawzy Morsy, Egypt

EXCELLENCE TROPHY

Gianlorenzo Ingrami, Italie

Nikola Listeš, Chorvatsko

Franco Donarelli, Italie

Izabela Kowalska-Wieczorek, Polsko

Caneva Ride 2018 - Itálie

Téma: *With the head on the clouds*

337 karikaturistů z 51 států poslalo do soutěže 720 svých prací.

1. cena: **Paolo Ortensia - Brazílie**

2. cena: **Carlo Campaner (?)**

3. cena: **Elizabet Alves (?) (viz obr. vlevo!)**

„The End of Terrorism” International Poster, Cartoon & Caricature Contest - Irán

Kreslený humor a Karikatura - ve dvou hlavních kategoriích se z Evropanů dostalo ocenění čestným uznáním jedinému Evropanovi (ze Španělska). Sedm oceněných je z pořadajícího Iránu.

Cartoon:

First Prize: Angel Boligan / Mexiko

Second Prize: Mohammad Akbari / Iran

Third Prize: Pezhman Alpour / Iran

Honorable Mention: Jitet Kustana / Indonésie

Honorable Mention: Mohmood Nazar / Iran

Honorable Mention: Sayed Iman Nourinajafi / Iran

Caricature:

First Prize: Amirmahdi Haniansari / Iran **(viz vedle!)**

Second Prize: Shankar Pamarthy / Indie

Third Prize: Saeid Shams / Iran

Honorable Mention: Hamidreza Sadeh / Iran

Honorable Mention: Joaquin Aldegner Lopez / Španělsko

Poster/Plakát:

Honorable Mention: Chaika Vladimir / Rusko

Honorable Mention: Lex Drewiński / Polsko

Honorable Mention: Hamid Nasr / Iran
Honorable Mention: Lei Shi / Čína
Honorable Mention: Luc Descheemaeker / Belgie

Oceněné práce: <http://en.resistart.ir/content/the-winners-of-the-the-end-of-terrorism-contest-2018/>

XX. International Open Cartoon Contest Zielona Góra 2018 - Polsko

Výsledky (kulatého) XX. Międzynarodowego Otwartego Konkursu na Rysunek Satyryczny Zielona Góra 2018 na téma *Světlo* oznámila porota s předsedou **Konstantinem Kazančevem** z Ukrajiny. Členové: **Ryszard Błażyński, Jacek Frąckiewicz, Leszek Kania, Paulina Komorowska-Birger, Czesław Przęzak a Robert Rudiak** z Polska.

GRAND PRIX – Krzysztof Grzondziel (Polsko) - viz kresba výše!

1. cena – Magdalena Wosik (Polsko) - viz obr. dále!
2. cena – Mojmir Mihatov (Chorvatsko)
3. cena – Werner Rollow (Německo)

SPECIAL PRIZES

Trajko Popov (Bulgaria) – Special Award by Muzeum Karykatury im. E. Lipińskiego w Warszawie
Henryk Cebula (Poland) – Special Award by Towarzystwo Miłośników Zielonej Góry – WINNICA
Constantin Ciosu (Romania) – Special Award fundet by SPAK
Hristina Belousova (Uzbekistan) – Special Award fundet by Zielonogórski Ośrodek Kultury
Jacek Majcherkiewicz (Poland) – Special Award by Narodowy Bank Polski Oddział Okręgowy w Z. Górze
Sławomir Łuczyński (Poland) – Special Award by Narodowy Bank Polski Oddział Okręgowy w Z. Górze
Anna Damicz-Wejs (Poland) – Special Award by Narodowy Bank Polski Oddział Okręgowy w Z. Górze
Luc Vernimmen (Belgium) – Special Award fundet by Biuro Wystaw Artystycznych w Zielonej Górze
Z České republiky jsou v seznamu účastníků jen tři jména: Evžen David, Břetislav Kovařík a Jiří Srna

Dagarcik Turkiye Cartoon Contest 2018 - Turecko

1. cena: Olesij Kustovsky (Ukrajina) - viz obr. na příští straně!
2. cena: Fethi Gürcan Mermertaş (Turecko),
3. cena: Orhan Öztürk (Turecko)

Special Prize of The Jury: Cai Weidong, Čína

Special Prize of Karaburun Municipality: Javad Takjoo, Iran

Special Prize of Yakin Bookstore: Liu Qiang, Čína

Special Prize of Agackakan Magazine: Raed Khalil, Syrie; Adrian Dome, Argentina

24. Utopia Festival Success Awards: Adrian Dome, Argentina; Mileta Miloradovic, Srbsko.

12. Int'l Exhibition of Satirical Graphic BUCOVINA 2018 - Rumunsko

1. cena: Fabian Fucci - Argentina / 2. cena: Emad Salehi - Irán / 3. cena: Jitet Kustana - Indonésie.

Mention: Seyran Caferli - Azerbajdžan; Ehsan Ganji - Irán; Gabriel Rusu - Rumunsko.

Competition of satirical drawing „Dzhmelyk“ (Čmelák) Dolyna - Ukrajina

Grand Prix - Liviu Stanila (Rumunsko)

1. místo - Luc Descheemaeker (Belgie)

2. místo - Amir Khaleghi (Irán)

3. místo -- Tsocho Peev (Bulharsko)

Diplomy:

1. Alexander Sidorenko, 2. George Majorenko (oba Ukrajina), 3. Dariusz Dabrowski (Polsko), 4. Alexander Dubovsky, 5. Sergej Semendžajev, 6. Valery Momot, 7. Juri Galjakbarov (všichni Ukrajina), 8. Alexej Kivokurtsev, 9. Valerija Tarasenko (oba Rusko) 10. Zhaleh Yoosefinezhad (Irán).

A nyní ještě další dva obrázky ze soutěže *Animal Cartoon* v srbské metropoli Bělehradě, které obdržely rovněž ceny. Vlevo 1. cena: **Nikolaj Voroncov (Rusko) a vpravo 2. cena: **Marco de Angelis** (Itálie)**

3. Međunarodni festival karikature
KOLAŠIN, ČRNA GORA 2018.
3rd International Cartoon Contest
KOLAŠIN, MONTENEGRO 2018.

3. Int'l Cartoon Contest Kolašin 2018 - Černá Hora

Téma soutěže: **“Hory a moře”**

V jury složené z domácích porotců zasedli i karikaturisti *Luka Lagator* a *Darko Drljević* a jediný cizinec: karikaturista *Medi Belortaja* z Albánie.

1. cena: **Damir Novak** / Chorvatsko

2. cena: **Jerzy Głuszek** / Polsko

3. cena: **Yuksel Cengiz** / Turecko

Speciální ceny: Ridha / Německo - Dušan Gadjanski / Srbsko - Shahrokh Heidari / Irán - Gabriele Corvi / Itálie - Čocho Peev / Bulharsko - Sergej Sokolov / Rusko

4. MIKS 2018 Int'l Cartoon Contest „Black Sails!“ - Chorvatsko

Na chorvatském klání oznámili jména karikaturistů, jejichž díla na téma „Piráti“ se kvalifikovala na výstavu a tím do soutěžního katalogu - jde o 98 prací.

Mezi jmény je pět Poláků, dva Slováci, ale žádný Čech. Celkem jde o velkolepou účast **885** autorů z **87** států, kteří poslali **2388** příspěvků. Výstava nejlepších prací je k vidění v **Sisak City Museum** v Sisaku.

Mezinárodní jury pracovala ve složení: Julian Pena Pai (Rumunsko); Andrea Pecchia (Itálie); Jitet Kustana (Indonésie), Fowzy Morsy (Egypt), Luc Deschheemaeker (Belgie), Krešimir Galović & Nenad Ostojić (oba Chorvatsko) a 29. 6. vyhlásila vítěze. Tři ze 14 cen patří Polákům - a hned dvě jsou ze tří hlavních:

1. cena:

Igor Smirnov (Rusko)

2. cena:

Marcin Bondarowicz (Polsko) (nahore)

3. cena:

Slawomir Makal (Polsko)

MIKS Special Mentions:

Luc Vernimmen (Belgie)

Andrei Popov (Rusko)

Elena Ospina (Kolumbie)

Marco De Angelis (Itálie)

Grzondziel Krzysztof (Polsko) (dole)

Eshan Ganji (Irán)

Konstantin Kazančev (Ukrajina)

J. C. Ibarra Warnes (Argentina)

Regis Teixeira (Brazílie)

Klaus Pitter (Rakousko)

Dobroslav Bob Živković (Srbsko)

28. Int'l Festival of Cartoon „Humour At ...Gura Humorului“ - Rumunsko

Jury s čestným předsedou festivalu **Stefanem Popa Popasem** a vedená Španělem **Antoniem Caldeironem de Jesus**, byla složená ze sedmi dalších Rumunů a pěti umělců výhradně z jižních (a s výjimkou Srba přímořských) zemí. A listina překvapí počtem oceněných, resp. zúčastněných Indonézánů.

1. cena: Raed Khalil - Syrie - **2. cena (ex aequo): Michel Moro Gómez - Kuba + Konstantin Kazančev - Ukrajina** - **3. cena (ex aequo): Nikolaj Chernyšev - Rusko + Igor Lukjančenko - Ukrajina.**

The „George Gavrilean“ prize (ex aequo): Jitet Kustana + Danny Yustiniadi - oba Indonézie

The special mention awarded by the jury: Vaso Krčmar - Serbia; Jamoul Wessam - Syria; Vladimir Kazančev - Ukraine; Constantin Pavel - Romania; Alexander Barabanshchikov - Ukraine; Dina Abdelgawad Shosha - Egypt; Erdogan Basol - Turkei; Petre Horacio - Argentine; Marian Avramescu - Romania; Pamfil Horodnic - Romania; Partono - Indonesia; Victor-Eugen Mihai - Romania; Oleh Smal - Ukraine; Gelu Pascal - Romania; Bernard Bouton - Francie; Alexander Dubovsky - Ukrajina.

They have been nominated before: Patrick Heymans - Belgie; Darsono - Indonézie; Pepe Sanmartín - Peru; Sudarmanto - Indonesia; Eugen Mirea - Romania; Marina Gorelova - Belarus; Ester Lauringson - Estonsko; István Parázs - Ungary; Ioan Szilveszter - Romania; Ion Sfârâiac - Romania.

Don Quichotte 1. Int'l "Environmental Issues" Cartoon Contest - Německo/Turecko

Téma: "PLANET CALLING SOS!"

Pořádal: INTEGRA Filder e. V. & Don Quichotte.

1. cena: LIU QIANG / CHINA (**Viz obr.!**)

2. cena: EMRAH ARIKAN / TURKEY

3. cena: SILVANO MELLO / BRAZILie

Special Prize of LUBW

(State Institute for the Environment, Measurements and Nature Conservation Baden-Württemberg):

KONSTANTIN KAZANČEV / UKRAJINA

Special Prize of Integra Filder E.V.:

Vasco GARGALO / PORTUGAL (**vedle**)

Special Prize of Don Quichotte: OLEKSIJ KUSTOVSKY / UKRAJINA

Mention 1: MAKHMUDJON ESHONKULOV / UZBEKISTAN

Mention 2: HİCABİ DEMİRCİ / TURECKO

Mention 3: LUC DESCHEEMAER / BELGIE

Mention 4: JITET KUSTANA / INDONEZIE

Mention 5: ALEXANDER SCHMIDT / RUSKO (**Above**)

Mention 6: ESMAEL BABAEI / IRAN

Mention 7: JABER ASADI / IRAN

Mention 8: PURINUT KARCHAI / THAJSKO (**Down**)

Mention 9: MAHBOUBE PAKDEL / IRAN

Mention 10: HİLAL ÖZCAN / TURECKO.

*

All winning cartoons on [source](#) & [donquichotte](#).

16. FreeCartoonsWeb Int'l Cartoonet - Čína

Cartoon Section:

Grand Prize (1 cena): Marcin Bondarowicz (Polsko)

Gold Prize (2 ceny): Bossens Philippe (Belgie); Li Haifeng (Čína)

Silver Prize (4 ceny): Mahmood Nazari (Iran); Victor Emmanuel Velez Becerra (Mexiko); Raed Khalil (Syrie); Liu Qiang (Čína)

Bronze Prize (8 cen): Seyran Caferli (Azerbajdžan); Suratno (Indonézie); Aidarbek Gazizov (Kazachstan); Horia Crisan & Bogdan Petry (Rumunsko); **Erdogan Basol (Turecko)**; Oleg Gutsol (Ukrajina); Huang Qigong (Čína); Niu Zhongju (Čína)

Caricature Section:

Grand Prize (1 cena): Darek Labedzki (Polsko)

Gold Prize (2 ceny): Luciano Soares Lima (Brazílie); Hu Min (Čína);

Silver Prize (4 ceny): Naufan Noordyanto (Indonézie); Walter Toscano (Peru); Dai Peicheng (Čína); Shao Dan (Čína)

Bronze Prize (8 cen): Eder Santos (Brazílie); Hadi Asadi (Irán); Mohammad Azad Mohammadi (Irán); Omar Zevallos (Peru); Seyit Saatçi (Turecko); Guo Ye (Čína); Wu Di (Čína); Zhu Zizun (Čína).

(Tyto výsledky z Číny jsou ze soutěže v roce 2017, ale v GAGu jsme je - zdá se - dosud neotiskli)

38. International Nasreddin Hodja Cartoon Contest - Turecko

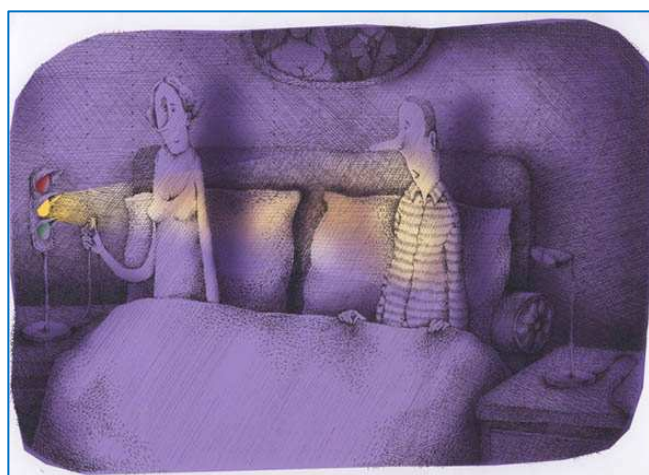
Celkem 1420 prací od 790 autorů ze 78 států posoudila 26. 9. 2018 jury: ERDOĞAN BAŞOL (president), RAHİM BAGHMİSHE, MOJMİR MIHATOV, METİN PEKER, ANATOLIJ STANKULOV, İBRAHİM TUNCAY a ŞEVKET YALAZ. Udělila 22 ocenění:

Grand Prize: Jitet Koestana – Indonesie

5x Honour Prize: Doru Axinte – Rumunsko, Xavier Bonilla – Equador, Oleg Dergačov – Kanada, Shahrokh Heidari – Francie, Michael Kountouris – Řecko.

Special Prize of the Turhan Selçuk: **Kambiz** Derambakhsh – Iran; Special Prize of The Semih Balcioğlu: Alessandro **Gatto** – Itálie; Special Prize of The Ferit Öngören: Valentin **Družinin** – Rusko; Special Prize of the Association of Caricaturists: Aşkın **Ayrancıoğlu** – Turecko; Special Prize of Akşehir Municipality and Nasreddin Hodja: Sergii **Riabokon** – Ukrajina; Special Prize of the Jury: Ivailo **Cvetkov** – Bulharsko; Special Prize of the Jury: Zeki **Bol** – Turecko; Special Prize of Ministry of Culture and Tourism: Necdet **Yılmaz** – Turecko; Special Prize of Press Publications Information General Administration: Silvano **Mello** – Brazílie; Special Prize of the Koç Holding: Hemad **Javadzade** – Iran; Special Prize of the Association of Journalists' of Turkey: Konstantin **Kazančev** – Ukrajina; Special Prize of Istanbul Metropolitan Municipality: Toso **Borkovič** –

Srbsko; Special Prize of Maltepe Municipality: Constantin **Pavel** – Rumunsko; Special Prize of Kadıköy Municipality: Kürşat **Zaman** – Turecko; Special Prize of FOX TV: Cau **Gomez** – Brazílie; Special Prize of Çankaya Municipality: Dmitrij **Kononov** – Rusko

Vlevo je kresba na téma **SVĚTLO**, za níž získala v Polsku na XX. Int'l. C. C. Zielona Góra 2018 **1. cenu Magdalena Wosiková** (Polsko)

Mezinárodní festival humoru Františkovy Lázně - Česko

Hlavní cena: **Lubomír Lichý** (Česko) - viz obr. vpravo!

2. cena: **František Bojničan** (Slovensko),

3. cena: **Jitet Kuestana** (Indonézie).

Divácké pořadí: 1. Sidonia Jiro, 2. Josef Bílek, 3. Bořek Frýba - všichni Česko.

1. First Int'l Caricature Portrait Festival Beijing 2018 - Čína

Turecko, Taiwan, Kolumbie, Indie, Kypr, Japonsko, Hongkong, Egypt, Ukrajina, Uruguay, Rumunsko, Indonézie - po jednom, Turecko dva, Čína tucet, Írán půl tuctu... takové jsou domicily tří desítek laureátů soutěže o nejlepší portrét významné osobnosti. Zajímavější je však pohled na jména zobrazených osobností. Mezi portrétovanými však chybí právě Íránci - neříká islám něco špatného o zobrazování osob? A kolik velikánů mají Číňané? Podle seznamu s třicítkou portrétů snad dva. Osobnosti asi vyrůstají spíš kolem Atlantiku.

30 Excellent Prizes:

Liu Jiahui | Taiwan China | Conor McGregor
Zhang Xiaodong | China | Michael Jackson
Mauricio Parra | Colombia | The Rolling Stones
Shankar Pamarthy | India | Mark E. Zuckerberg
Hamid Ghalijari | Iran | Nelson Mandela
Arash foroughi | Iran | Charles Robert Darwin
David Housh | Iran | Albert Einstein
Mi Fengguang | China | George Bernard Shaw
Hamid Soufi | Iran | Mohandas Karamchand Ghandi
Du Meng | China | Edison Arantes do Nascimento
Zhu Zizun | China | Boat Tracker
Guo Ye | China | Fidel Castro
Yang Zhongbai | China | Elizabeth II
Kamil Yavuz | Turkey | Inonu
Huang Zhaoming | China | Bertrand Russell
Zheng Huagai | China | Chen Qiang
Shahram Shirzadi | Iran | John Forbes Kerry
Li Lekang | China | Woody Allen

Huseyin Cakmak | Cyprus | Fidel Castro
Aref Niazi | Iran | Salvador Dali
Wang Xizhen | China | Hayao Miyazaki
Tomoko Ogawara | Japan | Angela Dorothea Merkel
Wang Zhiling | Hongkong China | Eileen Chang
Shang Yawei | China | Usain Bolt
Omar Seddek Mostafa | Egypt | Najib Mahfouz
Slava Kazanevskyi | Ukraine | Hemingway
Walter Artola | Uruguay | Pablo Neruda
Horia Crisan & B. Petry | Romania | Thomas Edison
Jiang Wenbing | China | Putin
Djoko Susilo | Indonesia | Confucius

Nahoře jsou dvě z oceněných prací v IPCF:
Vlevo Aref Niazi (Iran) nakreslil Marka Elliota Zuckerberga (Facebook).
Vpravo Shankar Pamarthy (Indie) pojal takto stylově malíře Salvadora Dalího...

Propozice / aktuálních mezinárodních soutěží kresleného humoru

12. Int'l Car Caricature Exhibit Zagreb - Chorvatsko

Téma: Automobil (OUR EVERYDAY CAR :“TOWING SERVICE”)

Deadline: 14. 9. 2018

Adresa: HuNa d.o.o. Srebrnjak, 55 10 000 Zagreb - Croatia

II. Int'l Safe Community Cartoon Festival, Mashhad - Irán

Hlavní téma: Safe and Clean Transportation; Psychological Health in Societies; Ecological Problems; Handicap, Elderly and Children Safety in Cities; Safety Culture and Citizen Role.

Special Topic: Megacities and Earthquake (Velkoměsta a zemětřesení)

Deadline: 22. 9. 2018

www.ascn.info ; cartoon@ascn.info

IX. Molla Nasreddin Int'l Cartoon Contest Baku - Azerbaijan

Téma:

- 1.“Jubilee” (“Molla Nasreddin” Cartoon Contest is 10 years old).
- 2.“Jubilee” (I’m 50 years old).

Deadline: 10. 10. 2018

www.azercartoon.com

International Cartoon Contest CUSCO - Peru

Téma: HONESTY, a weapon against corruption

Deadline: 14. 10. 2018

<http://www.carpadetinta.pe/index.php/eventos/concursos/sonrisa-inca>

www.carpadetinta.pe; www.icpnacusco.org/es/

Kalendárium / Je po letní pauze - hurá do práce!

Po horkém létu se to zdá být obtížné. Ale... jelikož vedra nepanovala jen u nás, třeba to s konkurencí evropských autorů letos v létě nebude tak strašné. Ještě šest kousků (tedy spíš už jen čtyři uzávěrky) mezinárodních soutěží lze stihnout z těch uvedených v minulém Kalendáriu. Ale nových zatím příliš nepřibýlo, i pořadatelé padli horkem? Proto se musíme soustředit na říjen a pak na listopad, kdy mezinárodní soutěžní sezóna obvykle nabízí své poslední hlavní chody v roce... (g)

Měsíc	Název a místo soutěže	Body*)	Uzávěrka:	V čísle**)
Srpen	Press Cartoons+Satiric. Art - Timisoara, Rumunsko	-	15. 8. 2018	6-7/2018
	I. F. C. - Solin, Chorvatsko	****	15. 8. 2018	6-7/2018
	<i>Frašćaký Trń</i> “Obezita”- Hlohovec, Slovensko	***	27. 8. 2018	6-7/2018
	SICACO - Seul, Korea	***	31. 8. 2018	6-7/2018
Září	3. Int'l Cartoon Exhibition - Čakovec, Chorvatsko	-	1. 9. 2018	6-7/2018
	Olense Kartoenale - Olen, Belgie - New! ***	****	10. 9. 2018	6-7/2018
	Car Caricature Exhibit - Zagreb, Chorvatsko - New!!	***	14. 9. 2018	8/2018
	<i>Safe Community</i> Cartoon Festival - Mashhad, Irán - New!	-	22. 9. 2018	8/2018
Říjen	<i>Molla Nasreddin</i> - Baku, Azerbajdžan - Novinka!	****	10. 10. 2018	8/2018
	Int'l C. C. CUSCO - Lima, Peru - NEW!	-	14. 10. 2018	8/2018

***) Upřesnění - původně v Kalendáriu a propozicích uvedené datum 1. 7. tr neplatí, uzávěrka je až **10. září 2018**.

*) ve sloupci Body vycházíme z hodnocení soutěže u cartoonistických portálů, hlavně však z vlastních zjištění. Čím více hvězdiček, tím lepší soutěž. Bez hvězdiček jsou obvykle nové anebo méně důvěryhodné soutěže.

***) ve sloupci uvádíme číslo e-GAGu, v němž je adresa na originální propozice.

Předběžně doporučujeme následující weby s propozicemi soutěží:

<http://www.fecocartoon.com/index.php/cartoon-contests-mainmenu>

<http://caricaturque.blogspot.cz/pl/cartoon-contests-exhibitions.html>

<http://www.hdk.hr/festivali/tablica.pdf>

<http://www.cartoongallery.eu/sutaze/propozicie/>

<http://www.cwn-news.com/festival>

<http://www.cartoonblues.com/forum/viewtopic>

Máte-li dobrou zkušenost s jinými zdroji, rádi je k do seznamu osvědčených adres přidáme.

Po uzávěrce / Dvě výstavy... a ještě k té třetí...

ské plovárně. (dw)

Z pošty / Tentokrát až z Londýna

(O snímky* pro GAG jsme požádali, o dopis nikoliv - přesto potěšil)

Vážený pane Hanousku,
píšu Vám s díky za Váš nejen odborný, ale především zajímavý text k výstavě. Vernisáž se nad očekávání vydařila a zájem stále trvá. S potěšením můžu říct, že kromě návštěvníků s osobním vztahem k roku 1968 přichází denně do galerie i mladší, zvědavé obecnost s upřímným zájmem o karikatury. Máme z výstavy velkou radost, podařilo se oslovit široké spektrum lidí, ke kterému promlouvá i Váš text. Níže příkládám fotografie z vernisáže, snad i Vám zprostředkují potěšení z výstavy, se kterým se zde v Českém centru v Londýně setkáváme.

Se srdečným pozdravem,

Terezie Vítková

Czech Centre
Embassy of the Czech Republic in London

*) Další fotky z interiéru galerie přineseme spolu se zmíněným textem v zářijovém GAGu číslo 9

Nejprve ze dvou pozvánek na výstavu; shodou okolností od dvou v GAGu letos nejfrekventovanějších vystavovatelských domů P6: **Nahoře Slíva** už s Blechou a Laufrovou v kutnohorském Spolkovém domě s dalším "kafkováním" skončili dřív, než jsme toto letní číslo ve vedru dosmolili. Tím ovšem nechceme konstatovat, že na toto téma Jiří už dozpíval - jde jen o laciný vtip na pozvánkové sdělení, že na vernisáži "Jak vidí Franze Kafku" zazpívá Jiří Slíva.

A dole Neprakta zve na plovku do Volyně. Jeho vtip se dostal zcela legálně jak na diplom, tak na triko účastníků *Memoriálu Josefa Vozky* v tomto městečku. Plovárna v jihočeské Volyni vypadá jako z předválečných filmů a byla (fakt!) prohlášena kulturní památkou. Jmenovaný byl učitelem a vášnivým propagátorem plavání - učil ho právě na volyň-

„Kluk z posledního transportu“

To dílo mezi kreslený, natož pak humorný žánr nepatří ani náhodou. Ale jelikož se týká významné osobnosti našeho oblíbeného druhu umění na Slovensku, v Německu a prostřednictvím e-GAGu i v polistopadovém Česku, je třeba zaznamenat, že Pavel Taussig (84) vydal a uvedl v Praze knihu „Chlapec, který přežil pochod smrti“ a je to čtení až neuvěřitelné, přitom zcela autentické a bohudíky skončí dobře! Někdejšímu redaktorovi bratislavského Roháče a frankfurtského Pardonu patřila nedávná výstava v Prešově... jeho obrázky - obvykle koláže - vycházejí ve slovenském čtrnáctideníku Bumerang. Naposledy o Pavlovi (a nové knize) psal Lukáš Hron ve Víkendech, sobotní příloze MfDNESu - s parádní portrétní fotkou Michala Sváčka (viz vedle).

GAG / Co se nevešlo?

Oznámení:

Co se nám nevešlo? Nezdá se to při pohledu na více než půlstovku stránek tohoto čísla jako možné, ale je to tak - bylo toho tentokrát až nečekaně moc. Dokonce to odnesly i některé obvyklé rubriky jako *Dokument*, *Recenze* a *Dvojrecenze*, dva archivní rozhovory (už zredigované). Něco jsme však prostě vypouštět nechtěli, protože by to ztratilo na aktuálnosti - třeba různé výstavy, které ještě koncem srpna dobíhají. Místa a termín jejich výskytu najdete především v rubrice „Z domova“. Také jsme nesplnili slibně rozjetý seriál založený na **doplnění Kobřich Salonů** kresleného humoru o poslední ročníky těchto výstav. Popravdě se nenašel ani jeden čtenář - karikaturista, který by poslal byť jeden jediný údaj o nějakém Salonu, který nám v seznamu chybí. Musíme se proto vrátit ke „kořenům“ - a naštěstí to vypadá, dojde k radikálnímu obratu k dobrému - jen co budeme mít více času a po měsících v exteriéru se zase všichni usadíme v Praze 1 až 6.

Ale pokud se třeba **váš konkrétní Salon** neobjevil v seznamu otištěném na **str. 21-22 v GAGu číslo 2018/4**, tak to neznamená, že byste nám o tom neměli poslat *mejla*. Respektive aspoň kopii titulní (**viz obr.**) či zadní stránky příslušného katalogu. Generaci studentů, co přijdou po nás, ušetříte čas, až se s elánem pustí do opisování textů do svých tematicky originálních bakalářských prací. I když o působení humoru beze slov na *belgické obry* v menších kotcích ve srovnání s králíky rodu český *ňufan* z volného chovu, ještě mnoho nevíme. A proto zatím ani nepíšeme... (IQ 127) (G-m)

No, nevešlo se toho sem dost, ale konec! Těchto 58 stránek je fakt až moc - příště se určitě popíšeme... (?)